

KAMU MALÎ YÖNETİMİ VE KONTROL KANUNU İLE BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI

MADDE 1- 4/2/1924 tarihli ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununa aşağıdaki madde eklenmiştir.

“EK MADDE 37- Kurum tarafından sayısı sınırlandırılarak, ulusal çapta, kamuya açık mobil telekomünikasyon hizmeti sunmak üzere;

a) Yetkilendirilen işletmeciler, süresinde ödenmeyen bedeller için abonelerine tahakkuk ettirdikleri gecikme faizi ile vasıtalı vergiler, harç ve resim gibi malî yükümlülükler ve raporlama amacıyla muhasebeleştirdikleri tahakkuk tutarları hariç olmak üzere, aylık brüt satışlarının % 15’ini,

b) Yetkilendirilen işletmecilerin şebekeleri üzerinden telekomünikasyon hizmeti sunan diğer işletmeciler, süresinde ödenmeyen bedeller için abonelerine tahakkuk ettirdikleri gecikme faizi ile vasıtalı vergiler, harç ve resim gibi malî yükümlülükler ve raporlama amacıyla muhasebeleştirdikleri tahakkuk tutarları hariç olmak üzere, bu şebekeler üzerinden sundukları hizmetlerden elde ettikleri aylık brüt satışlarının % 15’ini,

Hazine payı olarak öderler.

Aylık dönemler itibarıyla hesaplanan paylar, ilgili olduğu ayı izleyen ayın yirminci günü akşamına kadar Hazine Müsteşarlığının ilgili hesabına ödenir. Bu süre içinde ödenmeyen Hazine payları, 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre takip ve tahsil edilir. Süresinde ödenmeyen paylara, vade tarihinden ödendiği tarihe kadar geçen süre için 6183 sayılı Kanunun 51 inci maddesine göre gecikme zammı uygulanır.

Brüt satışlardan maksat, işletmecinin faaliyetleri çerçevesinde satılan mal ya da hizmetler karşılığında alınan veya tahakkuk ettirilen toplam değerleri kapsayan ve gelir tablosu hesaplarından “60. Brüt Satışlar” hesabına kaydedilen tutarlardır.

Hazine Müsteşarlığı; Hazine payı ödemekle yükümlü işletmecilerden açıklama isteme ve her türlü bilgi ve belgeyi talep etme hakkına sahip olduğu gibi, lisans ve kanundan doğan yükümlülüklerin yerine getirilmesi konularında istemde bulunabilir. Hazine Müsteşarlığı, söz konusu işletmeciler ile bunların distribütörleri ve bayileri nezdinde bilgi sistemleri dahil her türlü inceleme ve denetim yapmaya yetkilidir.

Kurum tarafından sayısı sınırlandırılarak, ulusal çapta, kamuya açık mobil telekomünikasyon hizmeti sunmak üzere yetkilendirilen işletmecilerin şebekeleri üzerinden telekomünikasyon hizmeti sunan diğer işletmecilerin; Hazine payını, yetkilendirme tarihinden itibaren her bir yıllık süre içinde üç defa süresinde ödememesi halinde, yapılmayan üçüncü ödemenin vadesinin bitimini müteakip Hazine Müsteşarlığının bildirimine üzerine, yetkilendirmesi bir ay içinde iptal edilir.”

MADDE 2- 2/3/1984 tarihli ve 2985 sayılı Toplu Konut Kanununa aşağıdaki madde eklenmiştir.

“EK MADDE 12- Ekli (I) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (III) sayılı cetvelin Toplu Konut İdaresi Başkanlığına ilişkin bölümüne eklenmiştir.”

MADDE 3- 28/5/1986 tarihli ve 3292 sayılı Vatani Hizmet Tertibi Aylıklarının Bağlanması Hakkında Kanunun 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 1- Bu Kanunun amacı, hiçbir karşılık ve menfaat gözetmeksizin üstün başarı ve gayretle Türk Vatanına hizmet etmiş Türk Vatandaşlarından, bu hizmetleri ilgili kamu kurumları tarafından kayıt altına alınmış ve aynı kamu kurumları tarafından bu kayıtlar esas alınarak bu Kanuna göre aylık bağlanması yönünde görüş bildirilmiş olanlara veya bunların ölümü halinde muhtaç duruma düşen aile fertlerine vatani hizmet tertibinden bağlanacak aylıkların usul ve esaslarını tespit etmektir.”

MADDE 4- 18/5/1989 tarihli ve 3561 sayılı Mal Memurlarının Kayyım Tayin Edilmesine Dair Kanunun 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 1- Bu Kanunun amacı, bir kimsenin uzun süreden beri bulunamaması ve oturduğu yerin bilinmemesi nedeniyle malvarlıkları üzerinde Hazine menfaatinin korunmasını sağlamak üzere; mahallin en büyük mal memurunun kayyım olarak atanması, yetkileri, yetki devri, kayyımlik mallarının yönetimi ve giderleri, kayyım ve görevli personele ödenecek ücretler ile diğer hususlara ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.”

MADDE 5- 3561 sayılı Kanunun 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 2- 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medenî Kanununun 427 nci maddesine göre, bir kimsenin uzun süreden beri bulunamaması ve oturduğu yerin bilinmemesi veya ortada bulunmayan ve miras açıldığında sağ olup olmadığı ispatlanamayan mirasçının payının resmen yönetilmesi amacıyla kayyım atanmasının gerektiği hallerde, vesayet makamı; bu kimselerin malları üzerinde Hazinesinin hak ve menfaati bulunup bulunmadığını, mahallin en büyük mal memurluğundan araştırır. Hazinesinin hak ve menfaatinin söz konusu olduğunun anlaşılması hâlinde, mahallin en büyük mal memurunu yönetim kayyımını tayin eder.

Mallar üzerindeki yönetim görevi sona erinceye kadar, yönetim kayyımını tayin edilen en büyük mal memuru yerine vekâlet eden veya atanan kimse de bir karara gerek kalmadan o makama tayin edilmiş sayılır. Mal memuru kayyımlik yetki ve görevlerinin bir bölümünü, sınırlarını yazılı olarak açıkça belirlemek şartıyla, astlarına devredebilir. Yetki devri, yetki devreden kayyımın sorumluluğunu kaldırmaz.

Kayyım tayin edilen mal memuru, Hazine avukatı bulunan yerlerdeki dava ve icra işlerinde vereceği yetki belgesi ile Hazine avukatı tarafından temsil olunur.

Kayyımlikla ilgili işlemler, her türlü vergi, resim, harç, katkı payı gibi mali yükümlülüklerden müstesnadır.

Taşınır ve taşınmazlarla hakların yönetim gelirlerinin yüzde otuzbeşi; para, hisse senedi, tahvil ve benzeri menkul varlıkların yönetim gelirlerinin ise yüzde beşi oranında yönetim gideri kesilerek kayyım tarafından bir bankada açılacak hesaba yatırılır. Bu hesapta toplanan paralar; kayyım ve yetki devrettiği görevliler, davalara katılacak Hazine avukatları, ihtiyaç hâlinde kurulacak kayyımlik bürosu görevlileri ile bu konuda görevlendirilenlere verilecek ücret ödemeleri ve kayyımlik bürosunun diğer giderleri için kullanılır.

Mal memurlarının kayyımlikla ilgili görev ve yetkileri, ödenecek ücretler, kayyımlik mallarının yönetimi ile diğer hususlara ilişkin usul ve esaslar, Maliye Bakanlığınca hazırlanıp Bakanlar Kurulunca yürürlüğe konulacak yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 6 - 30/4/1992 tarihli ve 3797 sayılı Milli Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun ek 3 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 3- Özürlü sağlık kurulu raporu düzenlemeye yetkili sağlık kurum veya kuruluşlarınca verilen sağlık kurulu raporuyla asgari % 20 özürlü olduğu tespit edilen ve özel eğitim değerlendirme kurulları tarafından da eğitsel değerlendirme ve tanılamaları yapılarak 5580 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanunu kapsamında açılan özel eğitim okulları ile özel eğitim ve rehabilitasyon merkezlerinde verilen destek eğitimini almaları uygun görülen; görme, işitme, dil-konuşma, spastik, zihinsel, ortopedik veya ruhsal özürlü bireylerin; Bakanlık tarafından hazırlanan eğitim programları kapsamında özür grupları ve dereceleri ile özür niteliğine bağlı olarak tespit edilen eğitim süreleriyle sınırlı olan kısmına ilişkin eğitim giderlerinin, her yıl Maliye Bakanlığınca belirlenen miktarı, Milli Eğitim Bakanlığı bütçesine bu amaçla konulan ödenekten karşılanır.

Özürlü bireylerin eğitim giderlerinin karşılanabileceği eğitim sürelerinin toplamı, eğitim programları ile belirlenen süreleri geçemez. Söz konusu eğitim hizmetini sunan veya yararlananların, gerçek dışı beyanda bulunmak suretiyle fazladan ödemeye sebebiyet vermeleri durumunda bu tutarlar, iki katı ve kanuni faiziyle birlikte ilgililerden müteselsilen geri tahsil edilir.”

MADDE 7- 24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 23- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce özelleştirilen Türkiye Cumhuriyeti Devlet Demiryolları İşletmesi Genel Müdürlüğü (TCDD) limanlarından elde edilen gelirlerden Hazine İç Ödemeler Muhasebe Birimi hesaplarında tutulan tutarın 293.887.000 YTL’si bu birim tarafından genel bütçenin (B) işaretli cetveline gelir, kalan kısmı ise özel gelir kaydedilir. Gelir kaydedilen tutarı karayolu yapımı ile ilgili işlerde kullanılmak üzere Karayolları Genel Müdürlüğü bütçesinin ilgili tertiplerine ödenek kaydetmeye Maliye Bakanı yetkilidir. Özel gelir kaydedilen tutarların ise yüzde kırkbeşini karayolu yapımı ile bu amaçla yapılacak kamulaştırma, karayolu bakımı ve onarımı amacıyla Karayolları Genel Müdürlüğü bütçesine, yüzde ellibeşini ise demiryolu yapımı ile bu amaçla yapılacak kamulaştırma, demiryolu bakımı, onarımı ve demiryolu araçlarının alımı amacıyla TCDD’ye sermayesini artırmak suretiyle ödenmek üzere Hazine Müsteşarlığı bütçesine özel ödenek kaydetmeye Maliye Bakanı yetkilidir.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra TCDD’ye ait limanların özelleştirilmesinden elde edilecek gelirlerin tamamı ise tahsilini izleyen onbeş gün içinde Özelleştirme İdaresi Başkanlığınca Ulaştırma Bakanlığı merkez ödemelerini yapan muhasebe birimi hesaplarına aktarılır. Aktarılan bu tutarlar, aynı birim tarafından genel bütçenin (B) işaretli cetveline özel gelir kaydedilir. Kaydedilen bu tutarların yüzde altmışını karayolu yapımı ile bu amaçla yapılacak kamulaştırma, karayolu bakımı ve onarımı amacıyla Karayolları Genel Müdürlüğü bütçesine, yüzde kırkını ise demiryolu yapımı ile bu amaçla yapılacak kamulaştırma, demiryolu bakımı, onarımı ve demiryolu araçlarının alımı amacıyla TCDD’ye sermayesini artırmak suretiyle ödenmek üzere Hazine Müsteşarlığı bütçesine özel ödenek kaydetmeye Maliye Bakanı yetkilidir.

Özel gelir ve ödenek kaydedilen tutarlardan yılı içerisinde kullanılmayan kısımları ertesi yıl bütçelerine devren gelir ve ödenek kaydetmeye Maliye Bakanı yetkilidir.

Sermaye ödenekleri yılı yatırım programı ile ilişkilendirilir.”

MADDE 8- 29/6/2001 tarihli ve 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanuna aşağıdaki maddeler eklenmiştir.

“EK MADDE 2- Hazinesinin özel mülkiyetinde bulunan taşınmazlar üzerinde tesis edilecek irtifak hakları ile Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan yerler üzerinde verilecek kullanma izinlerinde, irtifak hakkı veya kullanma izni bedellerine ilave olarak, bu alanlarda yürütülen faaliyetlerden elde edilecek tüm hâsılatın yüzde biri oranında pay alınır.

EK MADDE 3- Hazinesinin özel mülkiyetinde bulunan ve Devlet Hava Meydanları İşletmesi (DHMİ) Genel Müdürlüğüne tahsis edilen veya kullanımına bırakılan ya da bu Genel Müdürlük tarafından fiilen kullanılan taşınmazlardan Maliye Bakanlığınca uygun görülen ve devrinde hukuki ve fiili engel bulunmayanlar, üzerindeki yapı ve tesisler ile birlikte, kuruluş amaçlarında kullanılmak üzere Maliye Bakanlığınca DHMİ Genel Müdürlüğüne bedelsiz devredilir.

Özel mevzuat hükümlerine göre tescili mümkün olmayanlar ile ormanlar hariç olmak üzere; Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan taşınmazlardan meydan işletmeciliği için DHMİ Genel Müdürlüğü tarafından kullanılmakta olanlardan Maliye Bakanlığınca uygun görülen ve devrinde hukuki ve fiili engel bulunmayanlar, bu Genel Müdürlüğün talebi üzerine, Maliye Bakanlığınca Hazine adına tescil edildikten sonra üzerindeki yapı ve tesisler ile birlikte, kuruluş amaçlarında kullanılmak üzere, bu Genel Müdürlüğe bedelsiz devredilir.

Özel mevzuatı gereğince Hazine adına tapuya tescili mümkün olmayan ancak DHMİ Genel Müdürlüğünün Ana Statüsü gereğince yürütülen hizmetlerde kullanılması zorunlu olan ve Maliye Bakanlığınca uygun görülen ve tahsisinde hukuki ve fiili engel bulunmayan Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan taşınmazlar üzerindeki yapı ve tesisler ile birlikte, kuruluş amaçlarında kullanılmak üzere Maliye Bakanlığınca anılan Genel Müdürlüğe tahsis edilir.

Bu taşınmazlardan, Milli Savunma Bakanlığına tahsisli olanlar ile Türk Silahlı Kuvvetleri envanterinde olup, DHMİ Genel Müdürlüğü ile ortak kullanılan taşınmazlar bu madde kapsamı dışındadır.

Bu madde kapsamındaki taşınmazlarla ilgili tescil, parselasyon, ifraz, tevhit ve terkin işlemleri imar mevzuatı ile diğer mevzuattaki kısıtlamalara tabi değildir.

Hazineye ait olup 21/7/1983 tarihli ve 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu kapsamında kalan taşınmazların tescil işlemleri ile 25/2/1998 tarihli ve 4342 sayılı Mera Kanunu kapsamında bulunan taşınmazların tescil ve tahsis işlemleri belirtilen Kanunlar ile bu madde hükümlerine göre yapılır.

Bu madde kapsamında yapılacak devir ve tescil işlemleri ile diğer işlemler vergi, resim ve harçtan muaftır.”

MADDE 9- 4706 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 7- Üzerinde irtifak hakkı kurulmuş veya kullanma izni verilmiş alanlardan, üçüncü kişilere kullandırılması karşılığında hâsılatın Hazineye nispi pay ödeneceğine dair hüküm bulunan sözleşmelerdeki nispi paylar; bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç altı ay içinde başvuruda bulunulması ve sözleşmeden doğan mali yükümlülüklerin yerine getirilmesi, irtifak hakkından veya kullanma izninden dolayı Bakanlık aleyhine açılmış davalar varsa, bu davalardan tüm yargılama giderleri üstlenilerek kayıtsız ve şartsız feragat edilmesi ve rayiç bedel esas alınarak tespit edilecek irtifak hakkı veya kullanma izni bedeli üzerinden yeni sözleşme düzenlenmesi şartıyla 1/1/2008 tarihinden itibaren yüzde bir olarak uygulanır.

GEÇİCİ MADDE 8- Hazinenin özel mülkiyetinde bulunan taşınmazlar ile kıyı kenar çizgisinin deniz yönünde (kıyıda) bulunan Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan yerler ve deniz, göl ve akarsularda doldurma veya kurutma yoluyla elde edilen alanlar üzerinde, tersane, yat limanı, kurvaziyer limanı, dolfen, iskele, dolgu, rıhtım, boru hattı, şamandıra, platform ve benzeri kıyı yapıları yapılmak amacıyla, özel düzenlemeler hariç olmak üzere lehlerine kırkdokuz yıldan az süreli olarak irtifak hakkı tesis edilen veya kullanma izni verilen yatırımcılar tarafından; bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç altı ay içinde başvuruda bulunulması ve sözleşmeden doğan mali yükümlülüklerin yerine getirilmesi, irtifak hakkından veya kullanma izninden dolayı Bakanlık aleyhine açılmış davalar var ise, bu davalardan tüm yargılama giderleri üstlenilerek kayıtsız ve şartsız feragat edilmesi ve rayiç bedel esas alınarak tespit edilecek irtifak hakkı veya kullanma izni bedeli üzerinden, irtifak hakkı ve kullanma izni sözleşmelerinin süresi hakkın başlangıç tarihinden itibaren kırkdokuz yıl olarak değiştirilir.

GEÇİCİ MADDE 9- Bu Kanunun ek 3 üncü maddesi gereğince tapuda DHMİ Genel Müdürlüğü adına tescil ve tahsis edilecek taşınmazların bu güne kadar kullanımları nedeniyle, bu Genel Müdürlük adına tahakkuk ettirilmiş ecrimisil bedellerinden henüz tahsil edilmemiş olanlar, hangi safhada olursa olsun terkin edilir. Tahsil edilmiş ecrimisil bedelleri iade edilmez.

Bu taşınmazlardan DHMİ Genel Müdürlüğü tarafından üçüncü kişilere kiraya verilenler hakkında, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar kullanımları nedeniyle, kiracılar adına tahakkuk ettirilmiş ecrimisil bedellerinden henüz tahsil edilmemiş olanlar ise, kira bedellerinin bu Genel Müdürlük tarafından tahsil edilmiş olması kaydıyla, hangi safhada olursa olsun terkin edilir. Tahsil edilmiş ecrimisil bedelleri iade edilmez.

GEÇİCİ MADDE 10- Karayolları Genel Müdürlüğünün mülkiyetinde iken 5018 sayılı Kanunun geçici 12 nci maddesi gereğince Hazine adına tescil edilen veya edilmesi gereken taşınmazlar ile Hazine adına tescilli bulunan veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunup da tescil edilmeye elverişli olan taşınmazlardan bu Genel Müdürlüğün bağlı olduğu Bakanın talebi, Maliye Bakanının teklifi ve Başbakanın onayı ile tespit edilenlerin, Genel Müdürlüğün bağlı olduğu Bakanlık tarafından satılması veya ilgili kamu kurum ve kuruluşları eliyle sattırılmasından elde edilecek gelirleri, bir yandan genel bütçenin (B) işaretli cetveline gelir, diğer yandan bölünmüş yol, Devlet veya il yollarının yapım, bakım ve kamulaştırma hizmetlerinde kullanılmak üzere Karayolları Genel Müdürlüğü bütçesine ödenek kaydetmeye Maliye Bakanı yetkilidir. Sermaye ödenekleri, yılı yatırım programıyla ilişkilendirilir.

Hazineye ait taşınmazlardan bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte, Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğüne tahsisli veya kullanımında olanlardan, bu Genel Müdürlüğün bağlı olduğu Bakanın talebi, Maliye Bakanının teklifi ve Başbakanın onayı ile tespit edilenlerin satışından elde edilecek gelirleri, bir yandan genel bütçenin (B) işaretli cetveline gelir; diğer yandan baraj, sulama ve içme suyu tesislerinin yapım, bakım ve kamulaştırma hizmetlerinde kullanılmak üzere Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü bütçesine ödenek kaydetmeye Maliye Bakanı yetkilidir. Sermaye ödenekleri, yılı yatırım programı ile ilişkilendirilir.”

MADDE 10- 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununun;

a) 9 uncu maddesinin üçüncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Kamu idareleri, yürütecekleri faaliyet ve projeler ile bunların kaynak ihtiyacını, performans hedef ve göstergelerini içeren performans programı hazırlar.”

b) 10 uncu maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bakanlar, kamu kaynaklarının etkili, ekonomik ve verimli kullanılması ile hukuki ve mali konularda Başbakana ve Türkiye Büyük Millet Meclisine karşı sorumludurlar.”

c) 27 nci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“h) Milli İstihbarat Teşkilatı Müsteşarlığının etüt ve proje işleri, araştırma-geliştirme projeleri, makine, silah-mühimmat, teçhizat ve sistem alımlarıyla bunların bakım, onarım ve imalat işleri.”

ç) 40 ıncı maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesindeki “bütçelerine” ibaresi madde metninden çıkartılmıştır.

d) 44 üncü maddesinin ikinci fıkrasındaki “savunma ve güvenlik amaçlı” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

e) 49 uncu maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Genel yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin mali tabloları, muhasebe ve raporlama standartları ile muhasebe tekniğine uygunluk açısından Maliye Bakanlığınca denetlenebilir.”

f) 51 inci maddesinin üçüncü fıkrasının son cümlesinde yer alan “beş” ibaresi “iki” olarak değiştirilmiştir.

g) 52 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu Kanunda yer alan genel yönetim kapsamındaki kamu idareleri tanımına bağlı kalmaksızın; mali istatistiklerin derlenmesi amacıyla, uluslararası sınıflandırmalara uygun olarak, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı, Hazine Müsteşarlığı, Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Başkanlığı ve Türkiye İstatistik Kurumu Başkanlığının da görüşünü almak suretiyle, ayrıca genel yönetim sektörü adıyla bir kapsam belirlemeye ve bu kapsamdaki kamu idarelerinin mali verilerini almaya Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

ğ) 53 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“52 nci maddenin son fıkrasına göre belirlenen kamu idarelerinden, mali istatistiklerine esas verilerini süresinde göndermeyenlere Maliye Bakanlığınca bir ay ek süre verilir. Ek süre sonunda da verilerin gönderilmemesi halinde, Maliye Bakanlığının talebi üzerine, ilgili kamu idaresinin üst yöneticileri tarafından mali hizmetler birimi yöneticisi ile muhasebe yetkilisine, her türlü aylık, ödenek, zam ve tazminat dâhil yapılan bir aylık net ödemeler toplamının iki katı tutarında para cezası verilir. Para cezaları, bu Kanunun 73 üncü maddesi hükümlerine göre tahsil edilir. Ayrıca, söz konusu veriler gönderilinceye kadar, genel bütçeden bu idarelere aktarılacak tutarların yüzde onuna kadarını bloke etmeye, bloke işlemi ve serbest bırakmaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanı yetkilidir.”

h) 61 inci maddesinin altıncı fıkrasındaki “birinci” ibaresi “ikinci” şeklinde, aynı fıkranın son cümlesi ise; “Muhasebe yetkililerinin görev ve yetkilerinin yardımcılara devredilmesine, muhasebe yetkililerinin herhangi bir nedenle görevlerinden ayrılmalarında muhasebe hizmetlerinin yürütülmesine ilişkin düzenleme yapmaya ve sertifika sınavlarına girmeye hak kazanılması bakımından muhasebe yetkilisi yardımcısı eşiti görevleri belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.” şeklinde değiştirilmiştir.

ı) 62 nci maddesinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Muhasebe yetkilisi sertifika programına başvuru şartları, adayların eğitimi, eğitim süresi, sertifika sınavı, sertifika verilmesi, bu işlemlerin genel yönetim kapsamındaki kamu idareleri itibarıyla ayrı ayrı veya birlikte yapılması ile muhasebe yetkililerinin çalışma usul ve esasları, Maliye Bakanlığınca hazırlanan ve Bakanlar Kurulu tarafından yürürlüğe konulan yönetmelikle düzenlenir.”

i) Geçici 5 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Kamu idarelerinde muhasebe yetkilisi görevini yürütmek üzere üçüncü fıkraya göre sertifika almış olanlar arasından muhasebe yetkilisi atanması esastır. Bu şekilde sertifika almış olanlardan atama yapılamaması halinde, Maliye Bakanlığınca sertifika almış muhasebe yetkilisi atama zorunluluğu getirilinceye kadar, Maliye Bakanlığınca belirlenen usul ve esaslara göre genel bütçe kapsamındaki kamu idarelerinde Maliye Bakanlığı, diğer kamu idarelerinde üst yöneticiler tarafından belirlenen kişiler muhasebe hizmetlerini yapmak üzere görevlendirilir.”

j) Geçici 11 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “31.12.2007” tarihi “31/12/2008” olarak değiştirilmiş ve aynı maddenin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Genel ve özel bütçe kapsamındaki kamu idarelerine ait döner sermaye işletmelerinde, muhasebe yetkililiği görevi, saymanlık müdürü ve sayman kadrosu Maliye Bakanlığına ait olmayan döner sermaye işletmelerinde özel mevzuatlarında yer alan hükümler saklı kalmak kaydıyla, kurumlarının teklifi üzerine Maliye Bakanlığınca atanan saymanlar tarafından yürütülür.”

MADDE 11- 21/4/2005 tarihli ve 5335 sayılı Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 32 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye bu fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Türkiye Cumhuriyeti Devlet Demiryolları İşletmesi (TCDD) Genel Müdürlüğünün mülkiyetindeki işletmecilik fazlası taşınmazların satışına; satış bedellerinin yeni demiryolu inşaatı ve mevcut demiryollarının bakımı, onarımı ve iyileştirilmesi ile demiryolu araçlarının temininde kullanılmak ve satış gelirleri TCDD Genel Müdürlüğüne ait olmak üzere, TCDD Yönetim Kurulu yetkilidir.

İşletmecilik fazlası taşınmazların tespitinde imar durumu esas alınır. İmar planında TCDD alanı veya TCDD hizmet alanı olarak ayrılan taşınmazlar satışa konu olamazlar. İmar planı olmayan yerlerde; kısa, orta ve uzun vadeli planlamada işletmecilik kapsamı dışında olması esas alınır.

24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanununun 18 inci maddesinin birinci fıkrasının (A) bendinin (a) alt bendi uyarınca, satış yöntemi kullanılarak yapılacak özelleştirmeler TCDD Genel Müdürlüğü tarafından yapılır. Taşınmazın satışına ilişkin ihalelerde, aynı maddenin birinci fıkrasının (C) bendinin (c) alt bendinde sayılan ihale usullerinden kapalı teklif, pazarlık ve açık artırma usullerinden biri uygulanır. Bu ihalelerde hangi usulün uygulanacağına, taşınmazın niteliği ve değer tespit sonuçları dikkate alınarak TCDD Yönetim Kurulunca karar verilir. Kapalı teklif usulü ile gerçekleştirilecek ihalelerde, tekliflerin alınmasından sonra değer tespit sonuçları ve alınan teklifler dikkate alınarak pazarlık veya açık artırma usulü ile ihaleye devam edilmesine komisyonca karar verilebilir. TCDD Yönetim Kurulunca belirlenen ihale usulü, ihale ilanında belirtilir. Bu madde kapsamında yapılacak uygulamalarda, ihale işlemlerinin aleniyet içinde yürütülmesi ilkesi esas alınır.

İhalelere esas değer tespiti için değer tespit komisyonu oluşturulur. değer tespit komisyonu; TCDD Genel Müdürlüğü bünyesinde Yönetim Kurulu üyesi olmayan bir genel müdür yardımcısı başkanlığında, taşınmazların idaresi, yol, mali işler ile yatırım ve planlamadan sorumlu daire başkanları olmak üzere beş kişiden oluşur. TCDD Genel Müdürünce, bunların yardımcılarında aynı sayıda yedek üye görevlendirilir. Komisyon, 4046 sayılı Kanununun 18 inci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendinin (b) alt bendinde belirtilen usul ve esaslara göre çalışır. Komisyon, aynı maddenin birinci fıkrasının (B) bendinin (c) alt bendinde belirtilen değer tespit yöntemlerinden en az birini uygulamak suretiyle değer tespiti yapar.

İhaleler, TCDD Genel Müdürlüğü Yönetim Kurulu üyesi olmayan bir genel müdür yardımcısı başkanlığında, taşınmazların idaresi, mali işler, ihale işleri ile trafikten sorumlu daire başkanı olmak üzere beş kişiden oluşan ihale komisyonu tarafından yapılır. TCDD Genel Müdürünce, bunların yardımcılarında aynı sayıda yedek üye görevlendirilir. İhale komisyonu, 4046 sayılı Kanununun 18 inci maddesinin birinci fıkrasının (C) bendinin (b) alt bendinde belirtilen usul ve esaslara göre çalışır. İhale komisyonu, belirlenen ve ilan edilen ihale usulü çerçevesinde ihaleyi gerçekleştirir. İhale komisyonunca alınan ihale kararı, TCDD Yönetim Kurulunun onayı ile kesinlik kazanır. Kesinleşen ihale kararı kamuoyuna duyurulur.”

MADDE 12- 1) 11/2/1950 tarihli ve 5539 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunun 2 nci maddesine aşağıdaki (J) bendi eklenmiştir.

“J) Maliye Bakanlığının görüşünü almak suretiyle, otoyol, devlet ve il yolları ile bunların emniyet sahası içinde kalan alanlarının kiraya verilmesi, irtifak hakkı tesisi veya kullanma izni verilmesi işlemlerini yapmak.”

2) 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun ek 33 üncü maddesinin son fıkrasında yer alan “kurumlarında” ibaresi “kurumları ile üniversitelere bağlı yataklı tedavi kurumlarında ilgili” şeklinde değiştirilmiştir.

3) 20/7/1966 tarihli ve 775 sayılı Gecekondu Kanununun 18 inci ve 32 nci maddelerinde yer alan “6785 sayılı İmar Kanunu” ibareleri “3194 sayılı İmar Kanunu” olarak ve 31 inci maddesinde yer alan “6785 sayılı Kanunun 4, 16, 18, 35, 36 ve 49 uncu maddelerine” ibaresi “3194 sayılı Kanunun 21, 23, 27, 30, 31 ve 32 nci maddelerine” şeklinde değiştirilmiştir.

4) 27/7/1967 tarihli ve 926 sayılı Türk Silâhlı Kuvvetleri Personel Kanununun 148 inci maddesinde yer alan “aybaşından” ibaresi “ayın onbeşinden” şeklinde değiştirilmiştir.

5) 14/6/1973 tarihli ve 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanununun 51 inci maddesinin dördüncü ve beşinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Bu Kanunun yayımı tarihinden önce Milli Eğitim Bakanlığına tahsisli Hazine, il özel idaresi veya köy tüzel kişiliği mülkiyetinde bulunan ve eğitim hizmeti için ihtiyaç önceliği olmayan taşınmazlardan, mülkiyeti Hazineye veya köy tüzel kişiliğine ait olanlar Milli Eğitim Bakanlığının talebi üzerine il özel idarelerine bedelsiz olarak devredilir. Bu suretle il özel idarelerine devredilen taşınmazlar ile mülkiyeti il özel idarelerine ait taşınmazlardan Millî Eğitim Bakanlığınca uygun görülenleri, gerektiğinde imar planı tadilatı yapıldıktan sonra satmaya il özel idareleri yetkilidir.

Söz konusu taşınmazlardan satışına karar verilenlere 8/9/1983 tarihli ve 2886 sayılı Kanunun 13 üncü maddesi uyarınca, defterdarlıkça görevlendirilecek iki, il milli eğitim müdürlüğüne görevlendirilecek bir ve taşınmazın bulunduğu yer il özel idaresince görevlendirilecek iki kişinin katılımıyla beş kişiden oluşturulacak komisyon tarafından tahmini kıymet takdir edilir.

İl özel idarelerince yapılacak satışlarda satış bedeli, en az dörtte biri peşin ödenmek üzere, bir yıla kadar taksitlendirilebilir. Taksit tutarlarına kanuni faiz oranı uygulanır.

Satış bedellerinden elde edilen gelir, il özel idaresi bütçesine gelir kaydedilir. İl özel idaresi bütçesine gelir kaydedilen tutarın tamamı veya bir kısmı, ülke genelinde ihtiyaç duyulan yerlerde okul yapımı ve onarımı amacıyla kullanılmak üzere, diğer il özel idareleri bütçelerine Milli Eğitim Bakanının talebi üzerine aktarılır. Aktarılan bu tutar, Milli Eğitim Bakanlığının öngördüğü şekilde kullanılır. Yılı içinde harcanmayan tutarlar, ertesi yıllar bütçelerine aynı amaçlarla kullanılmak üzere devredilir.

Devredilen taşınmazlar, mülkiyeti devreden idarece ihtiyaç duyulması veya il özel idaresi adına tapuya tescil edildiği tarihten itibaren üç yıl içerisinde satışının yapılmaması halinde, il özel idaresinin muvafakati veya hüküm alınmadan ilgili idare adına resen tescil edilir.”

6) 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 58 inci maddesinin (a) fıkrasının dördüncü paragrafının son cümlesinde yer alan “dört katına kadar” ibaresi “% 10’una kadar” şeklinde değiştirilmiş ve aynı paragrafta aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bu fıkra uyarınca 2914 sayılı Yüksek Öğretim Personel Kanununa tabi personele yapılan ödemeler, 4505 sayılı Sosyal Güvenlikle İlgili Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması ve Temsil Tazminatı Ödenmesi Hakkında Kanunun 5 inci maddesinin (c) fıkrası ile 631 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Mali ve Sosyal Haklarında Düzenlemeler ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 16 ncı maddesi hükümlerinin uygulanmasında dikkate alınmaz.”

7) 24/2/1983 tarihli ve 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanununun 106 ncı maddesinin beşinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Ancak, hakim ve savcı adaylarına 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 1 inci maddesinde öngörülen taban aylığının ödenmesine devam olunur.”

8) 2802 sayılı Kanunun ek geçici 2 nci maddesinin (c) bendindeki “kazanmış” ibaresi “kaybetmemiş” şeklinde değiştirilmiş ve aynı maddenin (d) bendine “derecedeki” ibaresinden sonra gelmek üzere “(9 uncu derecede bulunan askeri hakim ve savcılar, 103 üncü maddedeki aylık ödeme oranı % 39 olarak uygulanmak ve yargı ödeneği de bu oran üzerinden hesaplanacak brüt aylıkları esas alınarak verilmek üzere 8 inci derecedeki)” ibaresi eklenmiştir.

9) 24/5/1983 tarihli ve 2829 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumlarına Tabi Olarak Geçen Hizmetlerin Birleştirilmesi Hakkında Kanunun 12 nci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiş, aynı maddenin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve anılan maddenin üçüncü fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“4857 sayılı İş Kanununa tabi olarak geçen hizmet sürelerine karşılık emekli ikramiyesi ödenebilmesi için, iş sözleşmesinin İş Kanunu hükümlerine göre kıdem tazminatı ödenmesini gerektirecek şekilde sona ermiş olması; sözleşmeli personel olarak geçen sürelerle karşılık olarak emekli ikramiyesi ödenebilmesi için de, hizmet sözleşmesinin ilgili mevzuatına göre iş sonu tazminatına veya aynı mahiyette olmakla birlikte başka bir adla ödenen tazminata hak kazanılmasına uygun olarak sona ermiş olması şarttır.”

“Ancak, ilgililere, her ne suretle olursa olsun evvelce iş sonu tazminatı veya bu mahiyette olmakla birlikte başka bir adla tazminat ödenen süreler ile kıdem tazminatı ya da emekli ikramiyesi ödenmiş olan süreler, emekli ikramiyesinin hesabında dikkate alınmaz.”

“Bu fıkraya göre emekli ikramiyesi ödenmesinde, birinci fıkra hükümleri de dikkate alınır.”

10) 2985 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “mülkiyeti kendisine ait arsa ve arazilerden konut uygulama alanı olarak belirlediği alanlarda” ibaresi “mülkiyeti kendisine ait arsa ve arazilerde” şeklinde değiştirilmiştir.

11) 2985 sayılı Kanunun 6 ncı maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Başkanlık tarafından yapılan taşınmaz mülkiyetinin devrini amaçlayan gayrimenkul satış sözleşmeleri ile gayrimenkul satış vaadi sözleşmelerinde resmi şekil şartı aranmaz.”

12) 2985 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesine aşağıdaki (m) bendi eklenmiş ve mevcut (m) bendi (n) bendi olarak teselsül ettirilmiştir.

“m) Bakanlıkların talebi ve bağlı bulunduğu Bakanın onayı halinde talep konusu proje ve uygulamaları yapmak veya yaptırmak,”

13) 3292 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin ikinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Yukarıda belirtilenlerden herhangi bir sosyal güvenlik kurumundan gelir veya aylık bağlanmadığı gibi, zorunlu olarak sosyal güvenlik kurumlarından birine tabi olmayı gerektiren bir işte de çalışmadığını belgelemek suretiyle yazılı talepte bulunan hak sahiplerinin aylıkları ise yazılı taleplerinin Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığının kayıtlarına geçtiği tarihi takip eden aydan geçerli olmak üzere ve bu durumları devam ettiği müddetçe 16 yaşından büyük işçiler için uygulanan otuz günlük net asgarî ücret tutarı (dul eşler için bu tutarın % 75’i, diğer yakınları için ise %50’si) esas alınarak ödenir.”

14) 4/4/1988 tarihli ve 320 sayılı Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 2 nci maddesine “Lisans” tanımından sonra gelmek üzere aşağıdaki “Hasılat” ve “Net hasılat” tanımları eklenmiştir.

“Hasılat: Şans oyunlarının oynatılması karşılığı iştirakçilerden tahsil edilen tutardan Katma Değer Vergisi düşüldükten sonra kalan tutarı,

Net hasılat: Hasılatın Şans Oyunları Vergisi ile oyun planlarına göre hesaplanan ödenecek ikramiyeler düşüldükten sonra kalan tutarı,”

15) 320 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinin sonuna aşağıdaki cümleler eklenmiş ve (f) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.
“Lisansa ilişkin değerlendirme işlemleri, günün ekonomik koşulları göz önünde bulundurularak uluslararası finans ve sermaye piyasalarında kabul görmüş değerlendirme yöntemleri kullanılmak suretiyle Komisyon tarafından gerçekleştirilir. Değerleme sonuçları Bakanlar Kurulunca onaylanır.”

“f) İdare, lisansın verilmesine ilişkin yapılacak sözleşmelerin kamu yararını ve tüketici haklarını koruyacak şekilde uygulanmasının sağlanması için gereken tedbirleri almaya, şans oyunları faaliyetlerinin ilgili mevzuat ile sözleşme hükümlerine uygun yürütülmesini izlemeye ve denetlemeye, ilgili mevzuat ve sözleşme hükümlerine aykırılık hâlinde, bir önceki takvim yılında elde edilen hasılatın % 5'ine kadar idari para cezası uygulamaya ve lisans sözleşmesini feshetmeye yetkilidir. İdarece, lisans sahibi tarafından hasılatın veya diğer gelirlerin gizlendiğinin tespit edilmesi hâlinde, gizlenen tutar iki kat olarak yasal faizi ile birlikte bu fıkarda belirtilen % 5 üst sınırı ile bağlı kalınmaksızın lisans sahibinden tahsil edilir ve lisans sahibi gizlenen tutar üzerinden pay alamaz. İlk yıl için idari para cezalarının uygulanmasında, İdarenin, lisans sözleşmesinin imzalandığı tarihten önceki takvim yılına ait hasılatı esas alınır.”

16) 27/6/1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 3 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “1/1/2006 - 30/6/2006 tarihleri arasında 950 gösterge rakamının, 1/7/2006 tarihinden itibaren ise 1850 gösterge rakamının” ibaresi, “1/1/2008 - 30/6/2008 tarihleri arasında 2260 gösterge rakamının, 1/7/2008 tarihinden itibaren ise 2660 gösterge rakamının” şeklinde değiştirilmiştir.

17) 3797 sayılı Kanununun 39 uncu maddesine aşağıdaki (g) bendi eklenmiştir.

“g) İhtiyaç duyulan okul, eğitim yerleşkesi gibi eğitim tesislerini, Hazinesinin mülkiyetinde bulunan arazi ve arsaların gerçek bedeli üzerinden devri karşılığında ve/veya bedeli Milli Eğitim Bakanlığı bütçesinin ilgili tertiplerine bu amaçla konulan ödeneklerden veya döner sermaye gelirlerinden karşılanmak üzere, Toplu Konut İdaresi Başkanlığına düzenlenecek protokol esasları çerçevesinde yaptırmak.”

18) 4706 sayılı Kanununun geçici 4 üncü maddesinde yer alan “rayiç değerleri” ibaresi “2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun 63 üncü maddesinin birinci fıkrasına göre hesaplanacak değerlerinin yüzde yirmi fazlası” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu madde kapsamında Hazine adına tescil edilen taşınmazlar, birinci fıkarda yer alan usule göre belirlenecek bedel üzerinden ilgili belediyelere devredilir.”

19) 4706 sayılı Kanununun geçici 5 inci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“22/9/1969 tarihli ve 6/12421 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı uyarınca, Gemi Yapım Sanayi Bölgesi olarak tespit edilen İstanbul İli, Tuzla İlçesinde bulunan Hazinesinin özel mülkiyetindeki taşınmazlar ile Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan yerler üzerinde lehlerine irtifak hakkı tesis edilen ve kullanma izni verilen yatırımcılar tarafından; bu fıkranın yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç altı ay içinde başvuruda bulunulması ve sözleşmeden doğan mali yükümlülüklerin yerine getirilmesi, irtifak hakkından veya kullanma izninden dolayı Bakanlık aleyhine açılmış davalar var ise, bu davalardan tüm yargılama giderleri üstlenilerek kayıtsız ve şartsız feragat edilmesi ve rayiç bedel esas alınarak tespit edilecek irtifak hakkı ve kullanma izni bedeli üzerinden yeni sözleşme düzenlenmesi şartıyla, yeni sözleşme tarihinden başlamak üzere kırkdokuz yıl süreli irtifak hakkı tesis edilir veya kullanma izni verilir.”

“Anılan bölgede kendilerine irtifak hakkı veya kullanma izni verilen, ancak 31/12/2007 tarihinden önce sözleşme hükümlerine aykırı davranan yatırımcılar hakkında ilgili idarelerden gerekli izinlerin alınması, birinci fıkarda belirtilen hususların yerine getirilmesi ve tahsise konu taşınmazın emlak vergisi asgari metrekare vergi değerleri esas alınarak hesaplanan değer

yüzde birinin ayrıca ödenmesi şartıyla, yeni sözleşme tarihten başlamak üzere kırkdokuz yıl süreli irtifak hakkı tesis edilir veya kullanma izni verilir.”

20) 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 234 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin (3) numaralı alt bendi ile (b) bendinin (5) numaralı alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“3. Vekili bulunmaması halinde, cinsel saldırı suçu ile alt sınırı beş yıldan fazla hapis cezasını gerektiren suçlarda, baro tarafından kendisine avukat görevlendirilmesini isteme,”

“5. Vekili bulunmaması halinde, cinsel saldırı suçu ile alt sınırı beş yıldan fazla hapis cezasını gerektiren suçlarda, baro tarafından kendisine avukat görevlendirilmesini isteme,”

21) 5271 sayılı Kanunun 239 uncu maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Mağdur veya suçtan zarar gören davaya katıldığında, cinsel saldırı suçu ile alt sınırı beş yıldan fazla hapis cezasını gerektiren suçlarda, baro tarafından kendisine avukat görevlendirilmesini isteyebilir.”

22) 22/2/2005 tarihli ve 5302 sayılı İl Özel İdaresi Kanununun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bakanlıklar ve diğer merkezi idare kuruluşları; devlet ve il yolları, içme suyu, sulama suyu, kanalizasyon, enerji nakil hattı, sağlık, eğitim, kültür, turizm, çevre, imar, bayındırlık, iskan ve spor gibi hizmetlere ilişkin yatırımları, kendi bütçelerinde bu hizmetler için ayrılan ödenekleri il özel idarelerine aktarmak suretiyle gerçekleştirebilir. Aktarma işlemi ilgili bakanın onayıyla yapılır ve bu ödenekler tahsis amacı dışında kullanılamaz. İş, il özel idaresinin tabi olduğu usul ve esaslara göre sonuçlandırılır. İl özel idareleri de bütçe imkanları ölçüsünde bu yatırımlara kendi bütçesinden ödenek aktarabilir.”

23) 26/5/2005 tarihli ve 5355 sayılı Mahalli İdare Birlikleri Kanununun 18 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bakanlıklar ve diğer merkezi idare kuruluşları ile il özel idareleri; yapım, bakım ve onarım işleri, devlet ve il yolları, içme suyu, sulama suyu, kanalizasyon, enerji nakil hattı, sağlık, eğitim, kültür, turizm, çevre, imar, bayındırlık, iskan ve spor gibi hizmetlere ilişkin yatırımları, kendi bütçelerinde bu hizmetler için ayrılan ödenekleri köylere hizmet götürme birliklerine aktarmak suretiyle gerçekleştirebilir. Aktarma işlemi merkezi idare kuruluşlarında ilgili bakanın, il özel idarelerinde valinin onayıyla yapılır ve bu ödenekler tahsis amacı dışında kullanılamaz. İş, birliğin tabi olduğu usul ve esaslara göre sonuçlandırılır. Köylere hizmet götürme birlikleri de bütçe imkanları ölçüsünde bu yatırımlara kendi bütçesinden ödenek aktarabilir.”

24) 16/6/2005 tarihli ve 5366 sayılı Yıpranan Tarihi ve Kültürel Taşınmaz Varlıkların Yenilenerek Korunması ve Yaşatılarak Kullanılması Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin dördüncü, beşinci ve altıncı fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yenileme alanında kalan Hazineye ait taşınmazlar; bir kamu hizmetine tahsisli olanlar, ön izin verilmiş veya üzerinde irtifak hakkı tesis edilmiş olanlar, 2565 sayılı Askeri Yasak Bölgeler ve Güvenlik Bölgeleri Kanunu kapsamında bulunan yerler ile sivil ve askeri hava alanları ve mania plânları kapsamında kalan yerler hariç olmak üzere, Maliye Bakanlığının teklifi ve Bakanlar Kurulu kararı ile projeyi yürüten il özel idaresine veya belediyeye bedelsiz olarak devredilir. Devir işlemleri her türlü vergi, resim ve harçtan muaftır. Devir tarihinden itibaren beş yıl içinde devir amacına uygun olarak kullanılmayan taşınmazlar, bedelsiz olarak resen Hazine adına tescil edilir. Söz konusu taşınmazlardan elde edilecek gelirin, proje ve uygulama giderleri düşüldükten sonra kalan kısmının yüzde ellisi Hazineye aktarılır. Yenileme alanı ilan edilen yerlerde, yenileme projesi kapsamında kalan taşınmazlar devir işlemleri sonuçlandırılıncaya kadar Hazinece satılamaz, kiraya verilemez, tahsis edilemez, ön izin veya irtifak hakkına konu edilemez.

Mülkiyeti veya idaresi Vakıflar Genel Müdürlüğüne ait bulunan taşınmazlar ile tapu kayıtlarında vakıf şerhi bulunan taşınmazlarda bu Kanun hükümlerinin nasıl uygulanacağı Vakıflar Genel Müdürlüğü ve il özel idaresi veya belediyece müştereken belirlenir.

Yenileme alanlarında uygulanacak projelerin kamulaştırma, plân, proje ve yapım işlerinde kullanılmak üzere, 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununun 12 nci maddesine göre oluşturulan Taşınmaz Kültür Varlıklarının Korunmasına Katkı Payı hesabından belediyelere aktarma yapılır.”

25) 16/6/2005 tarihli ve 5369 sayılı Evrensel Hizmetin Sağlanması ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının (a), (b) ve (c) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) Hazine Müsteşarlığı, görev ve imtiyaz sözleşmeleri ile telekomünikasyon ruhsatı ve genel izin yetkilendirme ücretlerinin % 2’sini, yetkilendirme ücretinin hesabına yatırıldığı tarihi takip eden ayın sonuna kadar,

b) Hazine payı ödemekle yükümlü işletmeciler dışındaki işletmeciler ve Türk Telekom, yıllık net satış hâsılatının % 1’ini, izleyen yılın Nisan ayı sonuna kadar; faaliyetleri gereği Hazine payı ödemekle yükümlü olduğu halde Hazine payı ödemeyi gerektirmeyen hizmetleri de yürüten işletmeciler ise Hazine payına esas teşkil etmeyen yıllık net satış hâsılatının % 1’ini, izleyen yılın Nisan ayı sonuna kadar,

c) Hazine payı ödemekle yükümlü işletmeciler, Hazineye ödeyecekleri payın % 10’luk kısmını, ödendiği ay içerisinde,”

26) 3/7/2005 tarihli ve 5393 sayılı Belediye Kanununun 49 uncu maddesinin beşinci fıkrasında yer alan “İçişleri Bakanlığına ve Maliye Bakanlığına” ibaresi “İçişleri Bakanlığına” şeklinde değiştirilmiştir.

27) 22/5/2007 tarihli ve 5664 sayılı Konut Edindirme Yardımı Hak Sahiplerine Ödeme Yapılmasına Dair Kanunun 6 ncı maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(5) Bu Kanun uyarınca hak sahiplerine ödenecek para veya verilecek hisse senedi üzerine haciz uygulanamaz, hak sahiplerinin bu alacakları devir, temlik veya rehin edilemez.”

MADDE 13- 1) 3561 sayılı Kanunun geçici 1 inci ve geçici 2 nci maddeleri,

2) 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 2 nci maddesinin üçüncü fıkrası,

3) 3/1/2002 tarihli ve 4733 sayılı Tütün ve Alkol Piyasası Düzenleme Kurumu Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 7 nci maddesi,

4) 21/4/2005 tarihli ve 5335 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesi, yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 14- Bu Kanunun;

a) 12 nci maddesinin (6) numaralı fıkrası yayımını izleyen ayın 1’inde,

b) 12 nci maddesinin (7) numaralı fıkrası 15/7/2006 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

c) 9 uncu maddesiyle 4706 sayılı Kanuna eklenen geçici 10 uncu madde 1/1/2009 tarihinde,

ç) Diğer hükümleri yayımı tarihinde, yürürlüğe girer.

MADDE 15 - Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

KURUMU : TOPLU KONUT İDARESİ BAŞKANLIĞI
TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	KADRO DERECESİ	SERBEST	
			KADRO ADEDİ	TOPLAM
GİH	Daire Başkanı	1	1	1
GİH	Hukuk Müşaviri	1	1	1
GİH	Uzman	1	1	1
THS	Uzman	1	1	1
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	4	4	4
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	5	1	1
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	7	7	7
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	8	1	1
	TOPLAM		17	17

GENEL GEREKÇE

Tasarı, malî sistemin temel Kanunu olan 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu ile birlikte gider kanunlarıyla ilgili olan yirmidört kanunda ve iki kanun hükmünde kararnamede değişiklik yapılmasını öngörmektedir.

80 yıla yakın bir süre yürürlükte kalan 1050 sayılı Muhasebei Umumiye Kanunu, bilindiği üzere, 24/12/2003 tarihli ve 25326 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu ile yürürlükten kaldırılmıştır. Kamu malî yönetimi ve kontrol sistemimizi yeniden düzenleyen 5018 sayılı Kanun tüm hükümleriyle birlikte ancak 2006 yılı başında yürürlüğe girebilmiştir. Anılan Kanunun yürürlükte olduğu son iki yıllık devrede uygulamada ortaya çıkan sorunlar, bazı teknik ibare ve ifadelerde düzeltmeler yapılmasının gereğini ortaya çıkarmıştır. 5018 sayılı Kanunda yapılması öngörülen değişiklikler Tasarının önemli bir kısmını teşkil etmektedir. Malî yönetim ve kontrol sistemimizi yeni baştan kuran 5018 sayılı Kanunda; kamu idarelerinin performans programları, gelecek yıla geçen yüklenmeler, taşınırın kaydı, kamu idarelerinin mali tablolarının muhasebe ve raporlama standartlarına uygunluk açısından denetlenmesi, mahsup süresi, kamu idarelerinin mali verilerini alma, mali istatistiklere esas verilerin gönderilmesini güvenceye alma, muhasebe yetkilisi yardımcısı eşiti görevleri belirleme, muhasebe yetkililerinin çalışma usul ve esasları, muhasebe hizmetlerini yapmak üzere geçici olarak personel görevlendirme ve döner sermayelerin yeniden yapılandırılması hususlarında değişiklik yapılması amaçlanmaktadır.

5018 sayılı Kanunun yanı sıra, mali hükümler içeren muhtelif kanunlar (Telgraf ve Telefon Kanunu, Toplu Konut Kanunu, Vatani Hizmet Tertibi Aylıklarının Bağlanması Hakkında Kanun, Mal Memurlarının Kayyım Tayin Edilmesine Dair Kanun, Milli Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun, Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanun, Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun, 5335 sayılı Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun, Mahalli İdare Birlikleri Kanunu, İl Özel İdaresi Kanunu, Karayolları Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun, Devlet Memurları Kanunu, Gecekondu Kanunu, Türk Silâhlı Kuvvetleri Personel Kanunu, Milli Eğitim Temel Kanunu, Yükseköğretim Kanunu, Hâkimler ve Savcılar Kanunu, Sosyal Güvenlik Kurumlarına Tabi Olarak Geçen Hizmetlerin Birleştirilmesi Hakkında Kanun, Ceza Muhakemesi Kanunu, Yıpranan Tarihi ve Kültürel Taşınmaz Varlıkların Yenilenerek Korunması ve Yaşatılarak Kullanılması Hakkında Kanun, Evrensel Hizmetin Sağlanması ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun, Belediye Kanunu, Konut Edindirme Yardımı Hak Sahiplerine Ödeme Yapılmasına Dair Kanun, Tütün ve Alkol Piyasası Düzenleme Kurumu Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun) ile 320 sayılı Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede yapılması ihtiyacı beliren değişikliklerin her birinin ayrı ayrı tasarı halinde yapılması yerine, tek bir tasarıda toplanmasının daha isabetli olacağı değerlendirilmiş ve bu Tasarı hazırlanmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Ülkemiz mobil telekomünikasyon pazarında onbeş yıllık bir süre için 2 nci Tip Telekomünikasyon Ruhsatıyla yetkilendirilmeleri muhtemel olan sanal mobil işletmeciliğinin mobil telefon ve katma değerli telekomünikasyon hizmetlerinin sunulmasını kapsaması nedeniyle, Sanal Mobil Şebeke Hizmeti İşletmecilerinin gelirlerinden Hazine payı alınması ve söz konusu paya ilişkin olarak GSM işletmecilerinden alınan Hazine payının hesaplanmasında geçerli olan tanımın kullanılması öngörülmüştür. Önümüzdeki dönemlerde lisans verilmesi muhtemel 3 üncü Nesil Mobil Telefon İşletmeciliği ile şu anda öngörülemeyen diğer hizmetlerin de yetkilendirilerek, bu işletmecilerden de Hazine payı alınmasının sağlanması amaçlanmaktadır. Yapılması öngörülen düzenlemeyle, aynı konuda hizmet veren tüm işletmecilerin mali yükümlülüklerinin eşitlenmesi, haksız rekabetin engellenmesi ve Hazine payından kaynaklanan Hazine kaybına sebebiyet verilmemesi amaçlanmaktadır.

MADDE 2- Toplu Konut İdaresi Başkanlığındaki koruma ve güvenlik hizmetinin, 5188 sayılı Kanunun 3 üncü maddesi gereğince hizmet satın almak suretiyle sağlanması uygulamasına başlanmış olduğundan, mevcut koruma ve güvenlik görevlisi kadrolarında çalışan personelin yeni kadrolara atanması gerekmektedir. Bu nedenle anılan personelin atamalarında kullanılmak üzere Toplu Konut İdaresi Başkanlığı merkez teşkilatı için 13 adet kadro ihdas edilmektedir. Ayrıca, Toplu Konut İdaresi Başkanlığınca 81 il, 417 ilçede toplam 1002 şantiyede 308.150 konutla birlikte 379 okul (toplam 10.854 derslik) 61 spor salonu, 35 kütüphane, 301 ticaret merkezi, 243 cami, 21 hastane, 71 sağlık ocağı inşaatları başlatılmış ve bunların büyük bir kısmı tamamlanmış olup konut sayısının 500.000'e çıkarılması hedeflendiğinden, Başkanlığın yoğunlaşan işlerinde ihtiyaç duyduğu 4 adet kadronun ihdası öngörülmüştür.

MADDE 3- 3292 sayılı Vatani Hizmet Tertibi Aylıklarının Bağlanması Hakkında Kanunun 1 inci maddesinde yapılması öngörülen değişiklikle, hiçbir karşılık ve menfaat gözetmeksizin üstün başarı ve gayretle Türk Vatanına hizmet etmiş Türk Vatandaşlarının kendilerine vatani hizmet tertibinden aylık bağlanması talebinde bulunmaları halinde, aylık bağlanması hakkında yararlanabileceklerin nasıl tespit edileceğine açıklık getirilmesi öngörülmektedir.

MADDE 4- Maddeyle, 3561 sayılı Mal Memurlarının Kayyım Tayin Edilmesine Dair Kanunun amacı yeniden düzenlenerek, bir kimsenin uzun süreden beri bulunamaması ve oturduğu yerin bilinmemesi nedeniyle malvarlıkları üzerinde Hazine yararının daha iyi korunmasını sağlamak üzere, mahallin en büyük mal memurunun kayyım olarak atanması, kayyımın yetkileri, malların yönetimi, yönetim gideri olarak kesilecek tutarlar, yetki devri, kayyım ve çalıştıracığı kimselere ödenecek ücretler ve ilgili diğer hususlara ilişkin usul ve esasların belirlenmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 5- Mülga 743 sayılı Türk Kanunu Medenisi hükümlerine göre düzenlenmiş olan mevcut maddenin uygulanmasında bazı aksaklıklarla karşılaşılacaktır. Son ihtiyaç ve düzenlemeler dikkate alınarak bu maddenin yeniden düzenlenmesi gerekliliği belirmiştir. 4721 sayılı Kanunun kayyımlıkla ilgili maddelerini içerecek biçimde birinci fıkra düzenlenmekte ve Türk Medenî Kanunundan ayrı olarak mal memurlarının kayyım tayini hususuna yer verilmektedir.

Mevcut durumda, en büyük mal memurunun yıllık izin, mazeret izni, sağlık izni gibi nedenlerle görevinden ayrılması durumunda bu ayrılışların her biri için vesayet makamının yeniden bir atama yapması gerekmektedir. Yapılması öngörülen düzenlemeyle, en büyük mal memurunun bir defa atanmasıyla birlikte, o mallarla ilgili işlemlerin sonucuna kadar yeni bir atamanın ve gereksiz işlemler yapılmasının önüne geçilmektedir.

Ayrıca, icra ve dava işlerinin takibi konusunda Hazine avukatlarına temsil yetkisi verilmesi, kayımlık işlemlerinin malî yükümlülüklerden istisnasına imkân sağlanması, Hazinesinin kayımlıkla ilgili görevlerini yürütebilmesi amacıyla, malların yönetiminden elde edilen gelirin bir miktarının kesilerek ayrı bir hesapta toplanması ve bu hesaptan hangi tür ödemelerin yapılacağı hususları düzenlenmektedir.

MADDE 6- Milli Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun ek 3 üncü maddesinde yapılması öngörülen değişiklikle, uygulamada ortaya çıkan sorunların giderilmesi, eğitim, bakım ve tedavi hizmetlerinin birbirinden ayrılması, zorunlu öğrenim çağındaki özürü bireylerin temel eğitimlerini almalarının teşvik edilmesi, desteklenmesi ve benzeri hususların gerçekleştirilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 7- Ülkemizin uluslararası alanda rekabet gücünün artırılmasında, üretilen malların karayolu ve demiryolu üzerinden uluslararası pazarlara ekonomik ve hızlı bir şekilde erişiminin sağlanması büyük önem arz etmektedir. Ayrıca, ülke içinde de mal ve hizmet ticaretinin gelişiminin sağlanması ve ulaşım güvenliğinin artırılması öncelikli bir alan haline gelmiştir. Bu amaçla, halen yürütülmekte olan karayolu ve demiryolu projelerinin hızla tamamlanması ve Yılı yatırım programı ile ilişkilendirilmek suretiyle kullanılacak bu kaynaklar sayesinde, bir yandan yürütülmekte olan projelerin tamamlanması. Tüm bu ihtiyaçların zamanında ve etkin bir şekilde karşılanabilmesi için bu alana ayrılan kaynakların artırılması da zorunludur. Bu çerçevede 4046 sayılı Kanuna eklenmesi öngörülen geçici 23 üncü maddeyle, Türkiye Cumhuriyeti Devlet Demiryolları İşletmesi Genel Müdürlüğüne (TCDD) ait limanların özelleştirilmesinden elde edilen gelirlerin mali disipline uygun bir şekilde bir yandan bütçeye gelir olarak kaydedilmesi, diğer yandan bu gelirler karşılığı ödenek kaydetmek suretiyle münhasıran karayolları ve demiryollarının yapımı ile bu amaçla yapılacak kamulaştırma, karayolu ve demiryolu bakımı ve onarımında kullanılması imkanı getirilmektedir. Yılı yatırım programı ile ilişkilendirilmek suretiyle kullanılacak bu kaynaklar sayesinde, bir yandan yürütülmekte olan projelerin tamamlanması ve ülkemiz için öncelik arz eden yeni karayolu ve demiryolu projelerine başlanması mümkün olabilecektir. Halihazırda, Hazine Müsteşarlığı hesaplarında tutulan TCDD liman özelleştirmesinden elde edilen gelir, bu düzenlemenin yürürlüğe girmesinin hemen ardından bir yandan genel bütçeye gelir kaydedilecek, diğer yandan söz konusu kuruluşların kullanımına sunulacaktır. Bu maddenin yürürlüğe girmesinden sonra TCDD liman özelleştirmelerinden elde edilen gelir de aynı şekilde süratle söz konusu kuruluşların kullanımına sunulacaktır. Ayrıca, madde ile, özel gelir ve ödenek kaydedilen tutarlardan yılı içerisinde kullanılmayan kısımların ertesi yıl bütçelerine devren gelir ve ödenek kaydedilmesini sağlamak üzere Maliye Bakanına yetki verilmektedir.

MADDE 8- 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanuna eklenmesi öngörülen ek 2 nci maddeyle, Hazinesinin özel mülkiyetinde bulunan taşınmazlar veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan yerler üzerinde verilecek irtifak hakkı veya kullanma izinlerinde, irtifak hakkı veya kullanma izni bedellerine ilave olarak, bu alanlardan elde edilecek tüm hasılatın yüzde biri oranında pay alınması amaçlanmıştır.

Diğer taraftan, Devlet Hava Meydanları İşletmesi (DHMİ) Genel Müdürlüğünün kullanımında olup, tapuda Hazine adına tescilli bulunan bazı taşınmazlar ile Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki bazı yerlerin, uygulamada bazı kamu kurum ve kuruluşları, belediyeler ve üçüncü şahıslar tarafından kendi adlarına tescil ettirildiği ya da kiralanmak veya işgal edilmek suretiyle kullanılması sebebiyle; bu taşınmazların denetiminde ve bunlara ilişkin yasal başvuruların yapılmasında taşınmazın maliki olunmaması nedeniyle çeşitli sorunlarla karşılaşmakta, bu Genel Müdürlük yasal muhatap kabul edilmemektedir. Ayrıca, bu taşınmazların, imar planları ve uygulamaları ile anılan Genel Müdürlüğün ihtiyacı olup olmadığına bakılmadan, ya kamu alanlarına tahsis edildiği ya da taşınmaz alanlarının küçülmesi ve üçüncü şahıslarla hisselendirilmesi sonucunda, işletmecilik faaliyetlerinin yürütülmesinde telafisi mümkün olmayan olumsuz durumlar meydana gelmektedir.

Uygulamada; havalimanı yapımı için gerekli taşınmazlar, Ulaştırma Bakanlığı Demiryollar, Limanlar ve Hava Meydanları İnşaatı (DLH) Genel Müdürlüğünce Hazine adına kamulaştırılmakta ve bu taşınmazlar üzerinde hava meydanı ve tesislerinin inşaatı da genel bütçeli idareler kapsamında bulunan Ulaştırma Bakanlığı DLH Genel Müdürlüğünce yapılmaktadır.

Açıklanan nedenlerle; DHMİ Genel Müdürlüğünün bir kamu iktisadi kuruluşu olması ve ayrı bir tüzel kişiliğinin bulunması, DLH Genel Müdürlüğünün ise, Ulaştırma Bakanlığının ana hizmet birimi olması ve DHMİ Genel Müdürlüğünün Ana Statüsünde hava meydanlarının mülkiyetinin Hazinece bu İdareye devri hakkında açık bir hükmün yer almaması ve bu Kuruluşun kullanımında olup da, tapuda Hazine adına kayıtlı bulunan taşınmazların bedeli karşılığında almaya imkân bulunmaması ve DHMİ Genel Müdürlüğüne devredilen, kullanımına bırakılan veya fiilen DHMİ Genel Müdürlüğü tarafından kullanılan taşınmazların, tam anlamıyla değerlendirilebilmeleri, bu taşınmazlar üzerinde hukuki yönden yeterince söz sahibi olunabilmesi, üçüncü şahısların geçmişe yönelik tecavüzlerinin giderilebilmesi ve bu Kuruluşun işletmecilik faaliyetlerinin sorunsuz bir şekilde yürütülebilmesini teminen 4706 sayılı Kanuna eklenen ek 3 üncü maddeyle;

-Hazinenin özel mülkiyetinde olan ve DHMİ Genel Müdürlüğüne tahsis edilen veya kullanımına bırakılan ya da bu Genel Müdürlük tarafından fiilen kullanılan taşınmazlardan Maliye Bakanlığınca uygun görülen ve devrinde hukuki ve fiili engel bulunmayanlar ile özel mevzuat hükümlerine göre tescili mümkün olmayanlar ve ormanlar hariç olmak üzere, Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki yerlerden meydan işletmeciliği için bu Genel Müdürlük tarafından kullanılmakta olan taşınmazlardan Maliye Bakanlığınca uygun görülen ve devrinde hukuki ve fiili engel bulunmayanların bu Genel Müdürlüğün talebi üzerine Hazine adına tescil edildikten sonra, üzerindeki yapı ve tesisler ile birlikte, kuruluş amaçlarında kullanılmak üzere bedelsiz devredilmesi,

-Özel mevzuatı gereğince Hazine adına tapuya tescili mümkün olmayan ancak bu Genel Müdürlüğün Ana Statüsü gereğince yürütülecek hizmetlerde kullanılması zorunlu olan ve Maliye Bakanlığınca uygun görülen ve tahsisinde hukuki ve fiili engel bulunmayan Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki taşınmazların ise üzerindeki yapı ve tesisler ile birlikte kuruluş amaçlarında kullanılmak üzere bu Genel Müdürlüğe tahsis edilmesi amaçlanmaktadır,

MADDE 9- Daha önceki yıllarda, kıyılarımızda tesisleri bulunan bazı sanayi kuruluşlarına yatırımı kendilerinin gerçekleştirmesi kaydıyla iskele, dolgu ve liman yapma izni verilmiştir. 1987 yılından sonra yapılan düzenlemeler ile lehlerine üst hakkı tesis edilen veya kendilerine kullanma izni verilen yatırımcılara bu limanlarda, ücret karşılığında üçüncü kişilere ait yükleri tahmil ve tahliye etme imkanı getirilmiştir. Hak lehdarları tarafından, bu iskelelerden üçüncü kişilere hizmet verilmesi, liman işletmeciliği hakkına sahip olan Türkiye Denizcilik İşletmeleri Genel Müdürlüğü ile Türkiye Cumhuriyeti Devlet Demiryolları İşletmesi Genel Müdürlüğünün işlettiği limanlarda gelir kaybı oluşabileceği endişesini beraberinde getirmiştir.

Bu endişenin giderilmesi için, hak sahiplerinin iskelelerini sadece kendi ihtiyaçları için kullanması halinde maktu bir kullanım bedeli, üçüncü kişilere hizmet verilmesi halinde ise maktu kullanım bedeline ek olarak, üçüncü kişilere verilecek yükleme ve boşaltma hizmetleri ile gemi konaklamalarından elde edilecek hâsılat üzerinden % 15 oranında nispi pay alınmasının uygun olacağı değerlendirilmiştir. Bugün için ise kamu limanlarının bir çoğu özelleştirilmiş ve halen de özelleştirilmesine devam edilmektedir. 4706 sayılı Kanuna eklenmesi öngörülen geçici 7 nci maddeyle, bu husus göz önüne alınarak, Hazinesinin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan dolgu, iskele, rıhtım, liman, boru hattı, şamandıra, dolfen, platform ve benzeri kıyı tesisleri üzerinde irtifak hakkı kurulması veya kullanma izni verilmesine ilişkin olarak düzenlenmiş ve bu alanların üçüncü kişilere kullandırılması karşılığında izin veya hak sahiplerince elde edilecek hâsılatın Hazineye nispi pay ödeneceğine dair hüküm bulunan sözleşmelerdeki nispi pay oranlarının maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç altı ay içinde başvuruda bulunulması, sözleşmeden doğan mali yükümlülüklerin yerine getirilmesi, irtifak hakkından veya kullanma izninden dolayı Bakanlık aleyhine açılmış davalar var ise, bu davalardan tüm yargılama giderleri üstlenilerek kayıtsız ve şartsız feragat edilmesi ve rayiç bedel esas alınarak tespit edilecek irtifak hakkı veya kullanma izni bedeli üzerinden yeni sözleşme düzenlenmesi şartıyla 1/1/2008 tarihinden itibaren yüzde bir olarak uygulanması öngörülmektedir.

Denizcilik sektörünün ve yatırımlarının; ülkemiz ekonomisi açısından önemi, istihdam ve katma değer yaratması, yan sanayii geliştirmesi, teknolojik gelişmeyi sürüklemesi, millî deniz ticaret filosunu desteklemesi, ülke savunmasına hizmet eden stratejik önemi haiz bulunması, ilave yatırımların yapılmasının önünün açılması gibi hususlar göz önüne alınarak, 4706 sayılı Kanuna eklenmesi öngörülen geçici 8 inci maddeyle, Hazinesinin özel mülkiyetindeki taşınmazlar ile kıyı kenar çizgisinin deniz yönünde (kıyıda) bulunan Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki yerler ve deniz, göl ve akarsularda doldurma veya kurutma yoluyla elde edilen alanlar üzerinde tersane, yat limanı, kurvaziyer limanı, dolfen, iskele, dolgu, rıhtım, boru hattı, şamandıra, platform ve benzeri kıyı yapıları yapılmak amacıyla lehlerine kırkdokuz yıldan az süreli olarak irtifak hakkı tesis edilen veya kullanma izni verilen yatırımcılar tarafından; 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanun, 3996 sayılı Bazı Yatırım ve Hizmetlerin Yap-İşlet-Devret Modeli Çerçevesinde Yaptırılması Hakkında Kanun, 4628 sayılı Elektrik Piyasası Kanunu gibi özel düzenlemeler gereği yapılan işlemler hariç olmak üzere, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç altı ay içinde başvuruda bulunulması ve sözleşmeden doğan mali yükümlülüklerin yerine getirilmesi, irtifak hakkından veya kullanma izninden dolayı Bakanlık aleyhine açılmış davalar var ise, bu davalardan tüm yargılama giderleri üstlenilerek kayıtsız ve şartsız feragat edilmesi ve rayiç bedel esas alınarak tespit edilecek irtifak hakkı ve kullanma izni bedeli üzerinden, irtifak hakkı veya kullanma izni sözleşmelerinin süresinin, hakkın başlangıç tarihinden itibaren kırkdokuz yıl olarak değiştirilmesi öngörülmektedir.

4706 sayılı Kanuna eklenmesi öngörülen geçici 9 uncu maddeyle, Kanun gereğince tapuda DHMİ Genel Müdürlüğü adına tescil ve tahsis edilecek taşınmazların bugüne kadar kullanımını nedeniyle, bu Genel Müdürlük adına tahakkuk ettirilmiş ecrimisil bedellerinden henüz tahsil edilmemiş olanların, hangi safhada olursa olsun terkin edilmesi, tahsil edilmiş ecrimisil bedellerinin iade edilmemesi ve bu taşınmazlardan DHMİ Genel Müdürlüğü tarafından üçüncü kişilere kiraya verilenler hakkında bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar kullanımları nedeniyle, kiracılar adına tahakkuk ettirilmiş ecrimisil bedellerinden henüz tahsil edilmemiş olanların ise, kira bedellerinin bu Genel Müdürlük tarafından tahsil edilmiş olması kaydıyla, hangi safhada olursa olsun terkin edilmesi, tahsil edilmiş ecrimisil bedellerinin iade edilmemesi yönünde düzenleme yapılması amaçlanmaktadır.

Diğer taraftan, 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununun yürürlüğe girmesiyle birlikte, Karayolları Genel Müdürlüğü ile Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü genel bütçe kapsamına alınmışlar ve adı geçen Genel Müdürlüklerin mülkiyetinde olan taşınmazlar

5018 sayılı Kanununun geçici 12 nci maddesi gereğince Hazine adına tescil edilmiştir. Ülkemizin uluslararası alanda rekabet gücünün artırılmasında, üretilen malların karayolu üzerinden uluslararası pazarlara ekonomik ve hızlı bir şekilde erişiminin sağlanması büyük önem arz etmektedir. Ayrıca, ülke içinde de mal ve hizmet ticaretinin gelişiminin sağlanması ve ulaşım güvenliğinin artırılması öncelikli bir alan haline gelmiştir. Ayrıca, baraj, sulama ve içme suyu tesislerinin yapım ve bakımının önemi her geçen gün artarak devam etmektedir. Bu amaçla, halen yürütülmekte olan karayolu ile baraj, sulama ve içme suyu tesislerinin hızla tamamlanması ve bir an önce ekonomiye kazandırılması gerekmektedir. Tüm bu ihtiyaçların zamanında ve etkin bir şekilde karşılanabilmesi için bu alana ayrılan kaynakların artırılması da zorunludur. Bu çerçevede, 2008 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununda yer alan hükmün 4706 sayılı Kanuna geçici 10 uncu madde olarak eklenmesi suretiyle, Karayolları Genel Müdürlüğüne mülkiyetinde iken Hazine adına tescil edilen veya edilmesi gereken taşınmazlar ile Hazine adına tescilli bulunan veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunup da tescil edilmeye elverişli olan taşınmazlardan ve Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğüne tahsisli veya kullanımında bulunan Hazineye ait taşınmazlardan tespit edilenlerin satışından elde edilecek gelirlerin mali disipline uygun bir şekilde bir yandan bütçeye gelir olarak kaydedilmesi, diğer yandan bu gelirler karşılığı ödenek kaydetmek suretiyle münhasıran belirtilen amaçlarla kullanılması imkanı getirilmektedir. Yılı yatırım programı ile ilişkilendirilmek suretiyle kullanılacak bu kaynaklar sayesinde, bir yandan yürütülmekte olan projelerin tamamlanması ve ülkemiz için öncelik arz eden yeni karayolu, baraj, sulama ve içme suyu projelerinin başlanması mümkün olabilecektir.

MADDE 10- Maddeyle, 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununun 9, 10, 27, 40, 44, 49, 51, 52, 53, 61, 62, geçici 5 ve geçici 11 inci maddelerinde değişiklik yapılması öngörülmektedir.

a) 5018 sayılı Kanunun 10 uncu ve 41 inci maddelerinde performans programlarına ilişkin ifadeler yer verilmekle birlikte, Kanunun performans esaslı bütçelemeyi düzenleyen 9 uncu maddesinde kamu idarelerinin performans programı hazırlamalarına ilişkin bir düzenleme yapılmamıştır. 5018 sayılı Kanunun 9 uncu maddesine eklenen fıkra ile bu eksikliğin giderilmesi amaçlanmaktadır.

b) 5018 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin ikinci fıkrasında yapılması öngörülen değişiklikle, Bakanların, Başbakan ve Türkiye Büyük Millet Meclisine olan sorumlulukları arasında hukuki ve mali konuların da dahil edilmesi amaçlanmaktadır.

c) 5018 sayılı Kanunun 27 nci maddesinin birinci fıkrasına eklenen bentle, Milli İstihbarat Teşkilatı Müsteşarlığının görev ve faaliyetlerinin aksamamasını temin üzere, bu Müsteşarlığın etüt ve proje işleri, araştırma-geliştirme projeleri, makine, silah-mühimmat, teçhizat ve sistem alımları ile bunların bakım, onarım ve imalat işlerinin 5018 sayılı Kanunun 27 nci maddesi kapsamına alınarak, bu işler için ertesi yıllara geçici yüklenmelere girişilmesi imkanı getirilmektedir.

ç) 5018 sayılı Kanunun 40 ıncı maddesi hükmü gereği, alınan bağış ve yardımlar bütçeye gelir kaydedilmektedir. Aynı olarak alınan bağış ve yardımların satılması halinde, ilgili varlığın satışından elde edilen gelir de bütçeyle ilişkilendirilmekte ve böylece bütçe gelirlerine mükerrer kayıtların yapılmasına neden olmaktadır. Yapılması öngörülen düzenlemeyle, alınan bağış ve yardımların gelir olarak kaydedilmesi, bütçeye gelir kaydedilmesi gereken hallerin varlığı söz konusu olduğunda bütçeyle ilişkilendirilmesi ve böylece ortaya çıkan mükerrerliğin önlenmesi amaçlanmaktadır.

d) 5018 sayılı Kanunun 44 üncü maddesinin ikinci fıkrası hükmüne tabi olan Türk Silahlı Kuvvetleri ile Milli İstihbarat Teşkilatı Müsteşarlığı ve Emniyet Genel Müdürlüğüne her birinin savunma veya güvenlik amacıyla kurulmuş olmaları, görevlerinin ağırlıklı olarak gizlilik esasına dayanması, bu idarelerce kullanılacak taşınmazların hangilerinin savunma ve güvenlik amaçlı, hangilerinin de diğer amaçlarla kullanıldığının tespitinin her zaman imkan dahilinde olmaması, aynı taşınmazın zaman zaman farklı amaçlarla kullanılabilmesi, eldeki taşınmazların iki

ayrı yönetmeliğe tabi kılınmasının bu idareleri iki ayrı yönetmeliği dikkate alarak teşkilatlanmaya zorlaması ve taşınırların kayıtlarında kullanılacak yazılım programlarının bile ayrı ayrı hazırlanmasını gerektirmesi uygulamada sıkıntılara yol açabilecektir. 5018 sayılı Kanunun 44 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yapılması öngörülen düzenlemeyle, söz konusu idarelerin taşınırlarının bir bütünlük içerisinde değerlendirilmek suretiyle bahsedilen sıkıntıların önlenmesi amaçlanmaktadır.

e) Yeni mali yönetim sistemimiz, doğru ve güvenilir bilgi üretilmesi amacıyla, kamuoyu ve uluslararası kuruluşlarla paylaşılacak rapor ve mali istatistiklerin oluşturulmasına ilişkin tüm verilerin, muhasebe kayıtlarından üretilmesini istemektedir. Ayrıca, mali saydamlık ve hesap verme sorumluluğuna hizmet edecek olan en önemli araç da muhasebe kayıtlarından üretilen veriler, raporlar ve mali istatistiklerdir. Güvenilir mali veriler üretebilmek amacıyla genel yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin mali tablolarının muhasebe ve raporlama standartlarına ve muhasebe tekniğine uygunluğu açısından Maliye Bakanlığı tarafından denetlenmesi gerekmektedir. 5018 sayılı Kanunun 49 uncu maddesine eklenmesi öngörülen düzenlemeyle, Maliye Bakanlığına bu yetkinin verilmesi amaçlanmaktadır.

f) Tahakkuk esaslı muhasebe sistemimizin gereği olarak gelir ve giderlerinin tahakkuk ettikleri mali yılın bütçesiyle ilişkilendirilmeleri ve bu mali yılın hesaplarında gösterilmeleri gerekmekte olup, yılı içerisinde yapılan ancak henüz sonuçlandırılmamış mali işlemlerin mahsup işlemlerinin, mali yılın bitimini izleyen bir ay içerisinde yapılması gerekmektedir.

5018 sayılı Kanunun 51 inci maddesinin son fıkrasında; bütçe giderleri dışındaki diğer işlemlerde mahsup işlemlerinin zorunlu hallerde bir aylık süre içerisinde tamamlanamaması durumunda, beş ayı geçmemek üzere Maliye Bakanlığınca uzatılabileceği hükme bağlanmıştır.

Ancak, söz konusu mahsup işlemlerinin beş ayı geçmemek üzere uzatılması, Hazine Müsteşarlığı muhasebe birimlerinden alınması gereken raporlarda gecikmelere yol açtığından, genel yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin bir önceki yıl devir mizanı ve aylık mizanları kesin hesap çıkarılıncaya kadar düzenlenememektedir. Bu durum kesin hesabın hazırlığında güçlük yarattığı gibi, Ocak-Haziran ayları arasında mizan yayımlanmasını imkansız hale getirmektedir.

Raporların sağlıklı ve zamanında hazırlanabilmesini sağlamak amacıyla yapılması öngörülen değişikliklerle, mahsup süresinin Maliye Bakanlığınca uzatılma yetkisi, iki ayı geçmemek suretiyle sınırlandırılmaktadır. Bunun sonucu olarak, gerçekleşen mali işlemlere ilişkin muhasebe kayıtları tahakkuk esaslı muhasebenin gereği olarak işlemin gerçekleştiği yılın muhasebe kayıtlarında gösterilmiş olacaktır.

g) Maliye Bakanlığınca Uluslararası Mali Kuruluşlara (IMF, Dünya Bankası, EUROSTAT) kamu mali istatistiklerinin belirlenen sürelerde gönderilmesi zorunluluğu bulunmaktadır. Ancak veri sağlayıcısı durumunda olan Türkiye İstatistik Kurumu, Hazine Müsteşarlığı, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı ve Maliye Bakanlığı tarafından farklı tanımlar kullanıldığından, aynı türdeki veriler arasında da farklılıklar ortaya çıkabilmektedir. Dolayısıyla, tanımlar arasındaki farklılıkların giderilmesi bakımından istatistiki verilerin derlenmesi ve yayımlanması amacıyla bütün kurumlar tarafından kullanılacak ortak bir genel yönetim sektörü tanımının yapılması ihtiyacı bulunmaktadır. Uluslararası taahhütlerin gereği gibi yerine getirilmesi ve yayımlanan veriler arasında tutarlılığın sağlanması bakımından 5018 sayılı Kanunun 52 nci maddesine eklenmesi öngörülen fıkra ile bu tutarsızlıkların giderilmesi amaçlanmaktadır.

ğ) 5018 sayılı Kanununun 53 üncü maddesi gereğince genel yönetim kapsamındaki idarelerden aylık ve üçer aylık dönemlerle mali veriler derlenmekte ve yayımlanmaktadır. 5018 sayılı Kanuna göre genel yönetim kapsamındaki idarelere ait mali istatistiklerin Kanunla ve Resmi İstatistik Programıyla belirlenen dönemlerde derlenmesi ve Maliye Bakanlığınca yayımlanması hususu yasal bir zorunluluk olup, uluslararası taahhütlerimiz açısından da son derece önemlidir. Ancak, veri derleme işlemi gerçekleştirilirken, Maliye Bakanlığının herhangi bir müeyyide uygulama yetkisi bulunmaması nedeniyle özellikle mahalli idareler verilerini zamanında gönderme konusunda kayıtsız kalmaktadırlar. Yapılması öngörülen düzenlemeyle, verilerini tam ve zamanında göndermeyen idarelerin mali hizmetler birimi yöneticisi ile muhasebe yetkilileri hakkında idari para cezası uygulanmak ve genel bütçeden ilgili idarelere aktarılan tutarları %10'una kadar bloke etmek suretiyle bu sorunların giderilmesi amaçlanmaktadır. Bloke edilmiş tutarlar veri gönderme işleminin tamamlanması üzerine ilgili kurumlara aktarılacaktır.

h) 5018 sayılı Kanununun 61 inci maddesinde yapılması öngörülen değişikliklerle, anılan maddenin altıncı fıkrasındaki 34 üncü maddeye yapılan atıfta düzeltme yapılmaktadır. Ayrıca, muhasebe yetkililerinin herhangi bir nedenle görevlerinden ayrılmaları (kanuni izin, geçici görev, disiplin cezası uygulaması, görevden uzaklaştırma, tayin, memuriyetin sona ermesi gibi) ya da kamu idarelerinin yeni kurulması gibi nedenlerden dolayı sertifikalı muhasebe yetkilisi atanamaması durumunda, muhasebe hizmetini yürütmek üzere görevlendirilenlerin azami sürelerinin, bu süre içerisinde muhasebe hizmetlerinin yürütülmesine ilişkin hususların ve muhasebe yetkilisi yardımcısı eşiti görevlerin belirlenmesi hususlarında Maliye Bakanlığının yetkili kılınması amaçlanmaktadır.

ı) Merkezi yönetim kapsamındaki kamu idareleri, sosyal güvenlik kurumları ve mahalli idarelerde kurumsal yapılarından dolayı, muhasebe yetkilisi adaylarının eğitimi, eğitim süresi, sertifika sınavı, sertifika verilmesi gibi işlemlerin duruma göre ayrı ayrı ya da birlikte belirlenerek yapılması gerektiğinden, 5018 sayılı Kanununun 62 nci maddesinde yapılması öngörülen değişikliklerle, bu konuların, çıkarılması öngörülen yönetmelikle yeniden düzenlenmesi amaçlanmaktadır.

i) 5018 sayılı Kanununun geçici 5 inci maddesi gereğince kendilerine sertifika verilen muhasebe yetkililerinin sayısı, kamu idarelerinin ihtiyaç duyduğu sayıya ulaşamadığından, sertifikalı muhasebe yetkilisi sayısı idarelerinin ihtiyaçlarını karşılayamamıştır. Muhasebe hizmetlerinin kamu idareleri tarafından aksamadan yürütülebilmesini teminen, 5018 sayılı Kanununun geçici 5 inci maddesine fıkra ilave edilmek suretiyle, Maliye Bakanlığınca belirlenecek süre sonuna kadar, belirlenen esas ve usuller çerçevesinde görevlendirilecek muhasebe yetkilileri tarafından anılan hizmetlerin yürütülmesi amaçlanmaktadır.

j) 5018 sayılı Kanununun geçici 11 inci maddesinde, kamu idarelerinde kurulmuş döner sermaye işletmelerinin 31/12/2007 tarihine kadar yeniden yapılandırılacağı belirtilmektedir. Döner sermayelerin yeniden yapılandırılmasına ilişkin çalışmalara başlanılmış olup, çalışmalar sürdürülmektedir. Çalışmaların sağlıklı bir şekilde yürütülmesi için 31/12/2007 tarihinin 2008 yılının sonuna ertelenmesi yararlı olacaktır. Nitekim, 2008 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu ile bu yönde düzenleme yapılmıştır.

Ayrıca, döner sermaye işletmelerinin muhasebe hizmetlerini yürüten saymanların atanma usullerinde uygulamada sıkıntılar yaşanmaktadır.

5018 sayılı Kanununun geçici 11 inci maddesinde yapılması öngörülen değişikliklerle, yukarıda bahsedilen sıkıntıların çözüme kavuşturulması amaçlanmaktadır.

MADDE 11- 5335 sayılı Kanununun 32 nci maddesi ile ilgili olarak çıkartılan Yönetmeliğin iptali için açılan davada, Danıştay 13. Dairesinin 7/2/2007 tarihli ve 2007/5183 sayılı Kararıyla; 5335 sayılı Kanununun 32 nci maddesinin birinci fıkrasının Anayasaya aykırı olduğu görüşüne varılarak iptali için Anayasa Mahkemesine başvurulmasına karar verilmiştir.

Mahkeme kararının gerekçesinde; “5335 sayılı Kanunun 32 nci maddesinde satış ve devir işlemlerinin temel ilke ve esasları konulup, çerçevesi çizilmeden ve sınırları gösterilmeden satış ve devir konusunun, 32 nci maddenin birinci fıkrası ile TCDD Yönetim Kuruluna bırakılmasına ilişkin düzenleme, Anayasanın öngördüğü “esas ve usuller kanunla gösterilir” kuralına uygun bir düzenleme olarak görülmemiştir” denilmektedir. 5335 sayılı Kanunun 32 nci maddesinde yapılması öngörülen değişikliklerle, Danıştay 13. Dairesinin vermiş olduğu karardaki gerekçelere uygun olarak düzenleme yapılması amaçlanmaktadır.

MADDE 12- Maddeyle; Karayolları Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunun 2 nci, Devlet Memurları Kanununun ek 33 üncü, Gecekondu Kanununun 18 inci, 31 inci ve 32 nci, Türk Silâhlı Kuvvetleri Personel Kanununun 148 inci, Milli Eğitim Temel Kanununun 51 inci, Yükseköğretim Kanununun 58 inci, Hakimler ve Savcılar Kanununun 106 ncı ve ek geçici 2 nci, Sosyal Güvenlik Kurumlarına Tabi Olarak Geçen Hizmetlerin Birleştirilmesi Hakkında Kanunun 12 nci, Toplu Konut Kanununun 4 üncü, 6 ncı ve ek 1 inci, Vatani Hizmet Tertibi Aylıklarının Bağlanması Hakkında Kanunun 2 nci, Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 2 nci ve ek 2 nci, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 3 üncü, Milli Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 39 uncu, Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun geçici 4 üncü ve geçici 5 inci, Mahalli İdare Birlikleri Kanununun 18 inci, İl Özel İdaresi Kanununun 6 ncı, Ceza Muhakemesi Kanununun 234 üncü ve 239 uncu, Yıpranan Tarihi ve Kültürel Taşınmaz Varlıkların Yenilenerek Korunması ve Yaşatılarak Kullanılması Hakkında Kanunun 4 üncü, Evrensel Hizmetin Sağlanması ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 6 ncı, Belediye Kanununun 49 uncu ve Konut Edindirme Yardımı Hak Sahiplerine Ödeme Yapılmasına Dair Kanunun 6 ncı maddelerinde değişiklik yapılması öngörülmektedir.

1) Karayolları Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunun 2 nci maddesine eklenen (J) bendiyle; 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu ile genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri arasına alınarak tüzel kişiliği kaldırılan Karayolları Genel Müdürlüğünün görev, yetki ve sorumluluğu altında bulunan ve birden fazla il ve ilçe sınırları içinde kalan otoyol, devlet ve il yolları ile bunların emniyet sahası içinde bulunan alanlara ilişkin taleplerin teknik zorunluluklar nedeniyle bütünlük içerisinde değerlendirilmesi gerektiğinden 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu ve Hazine Taşınmazlarının İdaresi Hakkında Yönetmelik hükümlerine göre yapılması gereken bu alanlara ilişkin kiralama, irtifak hakkı ve kullanma izni işlemlerinin adı geçen Genel Müdürlükçe yürütülmesi hususunda yetki verilmesi amaçlanmaktadır.

2)Yılları merkezi yönetim bütçe kanunlarına ekli (E) cetvelinde yer alan ve üniversite hastanelerinde ödenen nöbet ücretinin döner sermaye bütçesinden ödenmesine ilişkin hükmün, Sağlık Bakanlığında olduğu gibi 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa taşınması öngörülmektedir.

3) 6785 sayılı İmar Kanunu, 3194 sayılı İmar Kanununun 43 üncü maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır. Ancak Gecekondu Kanunundaki 6785 sayılı İmar Kanununa yapılan atıflarda düzenleme yapılmamıştır. Bu durum ilgili maddelerin uygulanmasında tereddütlere yol açtığından, Gecekondu Kanunundaki 6785 sayılı İmar Kanununa yapılan atıflar 3194 sayılı İmar Kanunu olarak değiştirilmektedir.

4) Türk Silâhlı Kuvvetleri personelinin, rütbe terfilerine ilişkin yeni aylıkların geçerlilik tarihine ilişkin ihtilaflar yaşanmakta ve gerek Milli Savunma Bakanlığı gerekse Maliye Bakanlığı çok sayıda idari davayla karşı karşıya kalmaktadır. 926 sayılı Türk Silâhlı Kuvvetleri Personel Kanununun 148 inci maddesinde yapılması öngörülen değişiklikle, rütbe terfilerine ilişkin yeni aylıkların geçerlilik tarihinin tereddütlere yer vermeyecek şekilde açıklığa kavuşturulması ve uygulamanın diğer personel kanunlarıyla paralel bir şekilde yürütülmesi amaçlanmaktadır.

5) Milli Eğitim Bakanlığının ihtiyaç duyduğu eğitim yerleşkeleri, okullar ve benzeri eğitim tesislerinin yapımında, şehir merkezinde kalmış, eğitim yeri olma özelliğini kaybetmiş, eğitim hizmeti için ihtiyaç önceliği olmayan taşınmazların satılmasından elde edilecek gelirin özel idarelere aktarılarak finansmanının sağlanmasına dair düzenleme yapılması amaçlanmaktadır.

6) 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 58 inci maddesinde yapılması öngörülen değişiklikle, yükseköğretim kurumlarında, döner sermaye gelirinin elde edildiği fakülte, enstitü, yüksekokul, konservatuar ile uygulama ve araştırma merkezlerinde görevli 2914 sayılı Yüksek Öğretim Personel Kanununa tabi personele ödenen döner sermaye katkı paylarının, temsil ve görev tazminatı ödemelerinde mahsup işlemine tabi tutulmaması amaçlanmaktadır.

7) 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanununun 106 ncı maddesine eklenmesi öngörülen düzenlemeyle, anılan Kanunun 7 nci maddesi hükmüne göre 657 sayılı Kanun hükümlerine tabi olan hakim ve savcı adaylarının, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine göre tespit edilen memuriyet taban aylığından yararlanmalarına devam etmeleri hususunda ortaya çıkan belirsizliğin giderilmesi amaçlanmaktadır.

8) 2802 sayılı Kanunun ek geçici 2 nci maddesinin (c) bendinde, birinci sınıfa geçirilmiş ve askerî yüksek yargı organı üyeliklerine seçilme hakkını kaybetmemiş olan askerî hâkim ve savcılar; birinci sınıfa ayrılmış ve Yargıtay ya da Danıştay üyeliklerine seçilme hakkını kazanmış diğer hâkim ve savcılar hakkındaki hükümlere tabi tutulmuştur. Ancak, hakim ve savcıların Yargıtay veya Danıştay üyeliklerine seçilme hakkını kazanabilmeleri için birinci sınıfa ayrıldıktan sonra 3 yıl süre ile başarılı görev yapmış olmaları gerektiği ve anılan Kanunun 15 inci maddesine göre de, birinci sınıfa ayrıldığı tarihten itibaren üç yıl süre ile başarılı görev yapmış ve birinci sınıfa ayrılma niteliklerini yitirmemiş hâkim ve savcılarının birinci sınıf oldukları dikkate alındığında, 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun ek geçici 2 nci maddesinin (b) ve (c) bentlerinin kapsamı konusunda tereddütler bulunmaktadır.

Öte yandan, 2802 sayılı Kanunun ek geçici 2 nci maddesine göre özlük hakları bakımından sivil hakim ve savcılar hakkındaki hükümlere tabi olan askeri hakim ve savcılardan 9 uncu derecede bulunanlar olduğu halde, sivil hakim ve savcılarının 8 inci dereceden başlaması nedeniyle ortaya denkleştirme sorunu çıkmaktadır.

2802 sayılı Kanunun ek geçici 2 nci maddesinde yapılması öngörülen değişikliklerle, yukarıda bahsedilen sorunların çözüme kavuşturulması amaçlanmaktadır.

9) 2829 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumlarına Tabi Olarak Geçen Hizmetlerin Birleştirilmesi Hakkında Kanunun 12 nci maddesinin üçüncü fıkrasında; “Ayrıca, 8 inci maddenin birinci fıkrası gereğince aylık bağlananlara, emekli oldukları son görevlerinden dolayı ilgili buldukları sosyal güvenlik kurumu kanununun emekli ikramiyesine veya iş kanununun kıdem tazminatına ilişkin hükümleri uygulanır.” hükmü yer almaktadır.

1475 sayılı İş Kanununun halen yürürlükte bulunan 14 üncü maddesinin beşinci fıkrasında da; “Yukarıda belirtilen kamu kuruluşlarında işçinin hizmet akdinin evvelce bu maddeye göre kıdem tazminatı ödenmesini gerektirmeyecek şekilde sona ermesi suretiyle geçen hizmet süreleri kıdem tazminatının hesabında dikkate alınmaz.” hükmüne yer verilmiştir. Ayrıca, sözleşmeli personel istihdamına ilişkin düzenlemelerde, sözleşmeli personel olarak istihdam edilenlere kıdem tazminatı veya emekli ikramiyesi benzeri ödemeler yapılması amacıyla iş sonu tazminatı olarak ödeme yapılması yönünde hükümlere yer verilmiş olup, iş sonu tazminatı

ödenmiş sürelerin emekli ikramiyesinin hesabında mükerrer olarak değerlendirilmesini önleyecek şekilde yeni bir düzenlemeye gidilmesi ihtiyacı ortaya çıkmıştır.

2829 sayılı Kanunun 12 nci maddesinde yapılması öngörülen değişiklikle, yukarıda belirtilen hususlar dikkate alınarak, birleştirilen hizmet süreleri üzerinden 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunu hükümlerine göre emekli ikramiyesi ödenmesi uygulamasına açıklık getirilmesi amaçlanmaktadır.

10) Toplu Konut İdaresi Başkanlığına imar planı hazırlama yetkisi veren 2985 sayılı Kanunun 4 üncü maddesi, Başkanlığın mülkiyetindeki arsa ve arazilerden sadece toplu konut uygulaması yapılacak alanlarda uygulanabilmektedir. Oysa Toplu Konut İdaresi Başkanlığı konut uygulaması dışında her türlü sosyal donatı, alt yapı ve benzeri uygulamalar da yaptığından madde bu uygulamaları da kapsayacak hale getirilmiştir.

11) Toplu Konut İdaresi Başkanlığı tarafından yapılan satış işlemlerinde formalitelerin azaltılması ve vatandaşların işlemlerinin hızlandırılması amacıyla gayrimenkul satış vaadi ve gayrimenkul satış sözleşmelerinin resmi şekil şartına tabi olmaması hükmü getirilmiştir.

12) Toplu Konut İdaresi Başkanlığının konut dışında ihtiyaçlar çerçevesinde hastane, okul, ticaret merkezi, yol, viyadük, kavşak ve sair başka konularda da uygulamalar yapması söz konusu olduğundan, bu faaliyetler için ilgili bakanlıkların talebi ve Başkanlığın bağlı bulunduğu Bakanın onayı kayıtları getirilmiştir.

13) 3292 sayılı Kanunun 2 nci maddesinde yapılması öngörülen değişiklikle, hiçbir karşılık ve menfaat gözetmeksizin üstün başarı ve gayretle Türk Vatanına hizmet etmeleri sebebiyle vatani hizmet tertibinden aylık bağlanmış olanlardan, herhangi bir sosyal güvenlik kurumundan gelir veya aylık bağlanmadığı gibi, zorunlu olarak sosyal güvenlik kurumlarından birine tabi olmayı gerektiren bir işte de çalışmayanlara ödenmekte olan aylıkların yükseltilebilmesi ve bu durumun kalıcı olarak sürdürülebilmesi için aylıklarının otuz günlük net asgarî ücret tutarına endekslenmesi öngörülmektedir.

14) 320 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin "Tanımlar" başlıklı 2 nci maddesine, 14/3/2007 tarihli ve 5602 sayılı Şans Oyunları Hasılatından Alınan Vergi, Fon ve Payların Düzenlenmesi Hakkında Kanunda yer alan tanımlarla paralellik sağlanması bakımından hasılat ve net hasılat tanımlarının eklenmesi amaçlanmaktadır.

15) 320 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinin sonuna eklenmesi öngörülen düzenlemeyle, lisansa ilişkin değerlendirme işlemlerinin ne şekilde gerçekleştirileceği hususuna açıklık getirilmesi ve değerlendirme sonuçlarının Bakanlar Kurulunca onaylanması amaçlanmaktadır.

Ayrıca, 320 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinde yapılması öngörülen değişiklikle, şans oyunlarına duyulan güvenin devamı, kamu yararı, iştirakçi hakları ile kamuya aktarılacak payın korunup güvence altına alınması, şans oyunlarında güvenilirliğin ve sürekliliğin sağlanması amacıyla ilgili mevzuat ve sözleşme hükümlerine aykırılık halinde lisans sahibine bir önceki takvim yılında elde edilen hasılatın % 5'ine kadar idari para cezası uygulanması ve sözleşmenin feshedilmesi hususları ile lisans sahibi tarafından hasılatın veya diğer gelirlerin gizlendiğinin tespiti halinde uygulanacak yaptırımların yeniden düzenlenmesi amaçlanmaktadır.

16) Kamu İşveren Kurulu ile yetkili kamu görevlileri sendikaları ve bu sendikaların bağlı bulunduğu konfederasyonlar arasında 2008 yılında kamu görevlilerinin mali ve sosyal haklarında yapılacak artışlara yönelik olarak 15 Ağustos 2007 tarihinde başlayan toplu görüşmelerde çeşitli adlar altında ek ödeme alamayan kurumlarda çalışan personele, 27/6/1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 3 üncü maddesi uyarınca 90 YTL olarak ödenmekte olan ek ödemenin artırılması önerilmiş ve 2008 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununda, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 3 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan gösterge rakamında değişiklik yapılmak suretiyle bu ödemedен yararlanılan personelin 90 YTL civarındaki ek ödemeleri, 2008 yılı Ocak ve Temmuz aylarında yaklaşık 20'ser YTL tutarında arttırılmak

suretiyle 111 YTL ve 134 YTL seviyesine çıkarılmış bulunmaktadır. 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 3 üncü maddesinde yapılması öngörülen değişiklikle, 2008 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununda yapılan değişiklik sürekli hale getirilmektedir.

17) Milli Eğitim Bakanlığının ihtiyaç duyduğu okul, eğitim yerleşkesi gibi eğitim tesislerinin yapımında Toplu Konut İdaresi Başkanlığının da görev almasına ve bu işlerin finansmanına dair düzenleme yapılmaktadır.

18) Vakıflar Genel Müdürlüğü adına tescilli olan ve üzerinde toplu yapılaşma bulunan taşınmazlar ile Hazine adına kayıtlı taşınmazların trampa işlemlerinde rayiç bedelin tespit edilmesinin zorlukları sebebiyle trampa işleminin gecikmesini önlemek amaçlanmaktadır.

Vakıflar Genel Müdürlüğünden alınarak Hazine adına tescil edilecek taşınmazların, çarpık kentleşmenin önlenmesi ve bu şekildeki yapılaşmanın islahının sağlanması amacıyla ilgili belediyelere aynı usule göre belirlenecek bedel üzerinden devri amaçlanmaktadır.

19) 22/9/1969 tarihli ve 6/12421 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı uyarınca, Gemi Yapım Sanayi Bölgesi olarak tespit edilen İstanbul İli, Tuzla İlçesinde bulunan Hazinesinin özel mülkiyetindeki taşınmazlar ile Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan yerler üzerinde, tersane, çekek, yüzer havuz, tekne imal, yan sanayi, fiktif saha ve benzeri tesisler kurmak amacıyla, adlarına kamu arazisi tahsis edilen yatırımcılar lehine irtifak hakkı tesis edilmiş ve kullanma izni verilmiştir.

Yatırımcılar tarafından, mevcut tersane yatırımlarının geliştirilmesi ve modernizasyonu, yeni teknolojilerin getirilmesi, kredi imkanlarının artırılması ve artan gemi yapım talebinin karşılanabilmesi için ileriye dönük planlama yapabilmeleri amaçlarıyla söz konusu yerde lehlerine tesis edilen irtifak hakkı ve kullanma izni sürelerinin, kırkdokuz yıla çıkarılması talep edilmektedir.

Denizcilik sektörünün ve yatırımlarının; ülkemiz ekonomisi açısından önemi, istihdam ve katma değer yaratması, yan sanayii geliştirmesi, teknolojik gelişmeyi sürüklemesi, millî deniz ticaret filosunu desteklemesi, ülke savunmasına hizmet eden stratejik önemi haiz bulunması gibi hususlar göz önünde bulundurularak, anılan yerde bulunan Hazinesinin özel mülkiyetindeki taşınmazlar ile Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan yerler üzerinde lehlerine irtifak hakkı tesis edilen ve kullanma izni verilen yatırımcılar tarafından; bu fıkranın yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç altı ay içinde başvuruda bulunulması ve sözleşmeden doğan mali yükümlülüklerin yerine getirilmesi, irtifak hakkından veya kullanma izninden dolayı Maliye Bakanlığı aleyhine açılmış davalar var ise, bu davalardan tüm yargılama giderleri üstlenilerek kayıtsız ve şartsız feragat edilmesi ve rayiç bedel esas alınarak tespit edilecek irtifak hakkı veya kullanma izni bedeli üzerinden yeni sözleşme düzenlenmesi şartıyla, düzenlenecek sözleşme tarihinden başlamak üzere kırkdokuz yıl süreli irtifak hakkı tesis edilmesi veya kullanma izni verilmesi amaçlanmıştır.

20) 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 150 nci maddesinde, alt sınırı beş yıldan fazla hapis cezasını gerektiren suçlardan dolayı yapılan soruşturma ve kovuşturmada şüpheli veya sanık müdafii görevlendirmesi yapılmaktadır. Oysa, aynı Kanunun 234 üncü maddesinde mağdur veya şikayetçiye müdafii görevlendirilmesi için suçun alt sınırı bulunmamaktadır. Yapılması öngörülen düzenlemeyle, müdafii görevlendirilmesinde paralellik sağlanması amaçlanmaktadır.

21) Ceza Muhakemesi Kanununun 150 nci maddesinde, alt sınırı beş yıldan fazla hapis cezasını gerektiren suçlardan dolayı yapılan soruşturma ve kovuşturmada, şüpheli veya sanık müdafii görevlendirmesi yapılmaktadır. Aynı Kanunun 239 uncu maddesinde davaya katılanlara müdafii görevlendirilmesi için suçun alt sınırı bulunmamaktadır. Yapılması öngörülen düzenlemeyle, müdafii görevlendirilmesinde paralellik sağlanması amaçlanmaktadır.

22) 5302 sayılı İl Özel İdaresi Kanununda yapılan değişiklikle; bakanlıklar ve diğer merkezi idare kuruluşları tarafından yürütülen görev ve hizmetlere ait yatırımlar ile devlet ve il yollarının yapımı, iyileştirilmesi ve diğer işlerini, il genelinde mahalli katkılar da sağlanmak suretiyle il özel idareleri eliyle de gerçekleştirilmesi ve sonuçlandırılması amaçlanmaktadır.

23) 5355 sayılı Mahalli İdare Birlikleri Kanununda yapılan değişiklikle; bakanlıklar ve diğer merkezi idare kuruluşları ile il özel idarelerinin yapım, bakım ve onarım ve diğer işlerinin il genelinde mahalli katkılar da sağlanmak suretiyle köye hizmet götürme birliklerince de gerçekleştirilmesi ve sonuçlandırılması amaçlanmaktadır.

24) 5366 sayılı Yıpranan Tarihi ve Kültürel Taşınmaz Varlıkların Yenilenerek Korunması ve Yaşatılarak Kullanılması Hakkında Kanununun 4 üncü maddesinde yenileme alanı içerisinde kalan Hazineye ait taşınmazların resen ilgili belediye ve il özel idareleri adına tescil öngörülmektedir. Tescil işlemlerinin Maliye Bakanlığı bilgisi dışında yapılması nedeniyle kamu hizmeti görülen alanlar ile daha önce Hazinece ön izin verilmiş veya irtifak hakkı tesis edilmiş ve hak lehdarınca kullanılmakta olan taşınmazlar da belediyeler veya il özel idareleri adına tescil edilmekte, bu da uygulamada birtakım sorunlara neden olmaktadır. Öte yandan devredilen taşınmazların amaca uygun olarak kullanılmaması halinde yapılacak işlem konusunda mevcut Kanunda hüküm bulunmamaktadır. Yapılan düzenlemeyle, yenileme alanı olarak ilan edilen bölgelerdeki Hazine taşınmazlarının, devir usul ve esasları yeniden düzenlenmekte ve devredilen taşınmazların amacında kullanılmaması halinde yapılacak işlem konusuna açıklık getirilerek, uygulamadaki tereddütlerin giderilmesi amaçlanmaktadır. Öte yandan devredilen taşınmazların yapılacak uygulamalar sonucunda gelir getirici bir amaca tahsis edilmesi halinde elde edilecek gelirin yüzde ellisinin genel bütçeye aktarılması öngörülmektedir.

25) 5369 sayılı Evrensel Hizmetin Sağlanması ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanununun 6 ncı maddesinin (a) bendinde yer alan; “Kurum, görev ve imtiyaz sözleşmeleri ile ruhsat ve genel izin bedelinin % 2'sini, yetkilendirme tarihini takip eden ayın sonuna kadar Bakanlığa bildirir. Bu meblağ aynı süre içinde Bakanlığın Merkez Saymanlık Müdürlüğü hesabına aktarılır ve bütçeye ‘Evrensel hizmet gelirleri’ adı altında gelir kaydedilir.” hükmünün uygulamada söz konusu kesintilerin doğrudan Hazine hesabına yatırılıyor olması nedeniyle düzeltilmesi gereği ortaya çıktığından, söz konusu bedellerin Hazine tarafından Ulaştırma Bakanlığı bütçesine aktarılmasının sağlanmasını teminen gerekli düzenleme yapılmaktadır.

26) 5393 sayılı Belediye Kanununun 49 uncu maddesinde yapılması öngörülen değişiklikle, belediyelerde, il özel idarelerinde ve mahalli idare birliklerinde sözleşmeli personel istihdamına ilişkin işlemlerin sadece İçişleri Bakanlığı tarafından izlenmeye devam olunması ve böylelikle işlemlerde idari prosedürün azaltılması amaçlanmaktadır.

27) Konut edindirme yardımı hak sahiplerine ödenecek tutar veya verilecek hisse senedi üzerine haciz konulması ile bu alacakların devir, temlik ve rehine konu edilmesinin önlenmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 13- Maddeyle, bazı kanun ve kanun hükmünde kararnamelerdeki madde ve fıkraların yürürlükten kaldırılması amaçlanmaktadır.

1) Uygulama alanı kalmadığından dolayı 3561 sayılı Kanunun geçici 1 inci ve geçici 2 nci maddelerinin yürürlükten kaldırılması amaçlanmaktadır.

2) 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 2 nci maddesinin birinci fıkrasında, yabancı dil seviye tespiti sonunda her bir dil için (A) düzeyinde başarılı olanlara 1500, (B) düzeyinde başarılı olanlara 600, (C) düzeyinde başarılı olanlara 300 gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunan tutarı geçmemek üzere Maliye Bakanlığının teklifi ve Başbakan onayı ile belirlenecek miktarlarda yabancı dil tazminatı ödenebileceği öngörülmüştür. Bu hüküm uyarınca alınan 11/4/1997 tarihli Başbakan Onayı ile ödemeye esas olacak göstergeler yabancı dil bilgisinden kurumlarınca yararlanılma durumuna göre farklılaştırılarak belirlenmiştir.

Buna göre, yabancı dil bilgisinden kurumlarınca yararlanan personele, bildiği her bir dil için ve yabancı dil seviye tespiti sınavındaki başarı durumuna göre, “(A) düzeyi 96-100 puan” için 1200, “(A) düzeyi 90-95 puan” için 900, “(B) düzeyi” için 600, “(C) düzeyi” için 300 olarak belirlenmiş olan göstergeler üzerinden yabancı dil tazminatı ödenmektedir. Söz konusu gösterge rakamlarının 2008 yılının birinci yarısı için uygulanmakta olan 0,049486 aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunan tutarlar sırasıyla 59,38 YTL, 44,54 YTL, 29,69 YTL ve 14,85 YTL’ye karşılık gelmektedir. Maddenin üçüncü fıkrası ile seviye tespit sınavı sonucuna göre yabancı dil bilgileri (A), (B) ve (C) düzeyinde olan teknik personel için öngörülen sırasıyla 19, 11 ve 7 YTL tutarındaki yabancı dil tazminatı, birinci fıkra hükmünden yararlanma imkanı da bulunan söz konusu teknik personel açısından anlamını yitirmiş ve uygulama alanı kalmamıştır. Bu nedenle, karışıklıklara ve tereddütlere neden olmaması bakımından, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 2 nci maddesinin üçüncü fıkrasının yürürlükten kaldırılması amaçlanmaktadır.

3) 4733 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin yürürlükten kaldırılması amaçlanmaktadır. Anılan maddede; tarımsal destekleme politikaları çerçevesinde doğrudan bütçeden veya uluslararası kuruluşlardan sağlanan kaynaklardan, doğrudan ve/veya dolaylı olarak yapılacak her türlü ödemelere ilişkin usul ve esasları belirlemeye Bakanlar Kurulu yetkili kılınmaktadır. Bilindiği üzere; 18/4/2006 tarihli ve 5488 sayılı Tarım Kanunu ile tarımsal desteklerin hangi esas ve usullerde yapılacağı konusunda detaylı bir düzenleme yapılmıştır. Bu nedenle de 2008 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununda 4733 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin 2008 yılında uygulanmayacağı yönünde hüküm bulunmaktadır. Yapılan düzenlemeyle, uygulama imkanı kalmayan ve 2008 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununda da yer alan hükmün sürekli hale getirilmesi amaçlanmaktadır.

4) 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanuna 1/7/2006 tarihli ve 5538 sayılı Kanunun 17 nci maddesiyle geçici 10 uncu madde olarak, “Türkiye Cumhuriyeti Devlet Demiryolları İşletmesi Genel Müdürlüğünün ilgili yıllar yatırım programında yer alan ve Müsteşarlık tarafından dış finansman sağlanmasına izin verilmiş, ancak henüz finansman temin çalışmaları sonuçlandırılmamış olan projeleri ile 2006 Yılı Yatırım Programında yer alan projelerinin finansmanı için herhangi bir dış finansman kaynağından Türkiye Cumhuriyetinin borçlu sıfatıyla sağlayacağı kredileri, anılan Genel Müdürlüğe bütçe gelir ve gider kalemleri ile ilişkilendirilmeksizin karşılıksız tahsis etmeye Bakanın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu yetkilidir. Bu maddeye istinaden sağlanacak krediler hakkında, 14 üncü maddenin beşinci ve altıncı fıkralarının 5018 sayılı Kanunun eki (I) sayılı cetvelde yer alan kamu idarelerine ilişkin hükümleri uygulanmaz.” hükmü eklendiğinden 1/4/2005 tarihli ve 5335 sayılı Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun geçici 2 nci maddesine ihtiyaç kalmamıştır. Bu nedenle uygulamada sıkıntı yaşanmaması için 2007 ve 2008 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunlarının Kısmen veya Tamamen Uygulanmayacak Hükümler başlıklı maddelerine 5335 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesinin uygulanmayacağı hükmü konulmuştur. Yapılan düzenlemeyle, uygulama imkanı kalmayan ve 2008 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununda da yer alan hükmün sürekli hale getirilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 14- Yürürlük maddesidir.

MADDE 15- Yürütme maddesidir.